

ΔΟΡΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ.

# Η ΖΩΗ ΤΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

## 1918



ΕΠΙΣΤ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ...  
(ΓΙΑ ΗΜΕΡΑΣ ΔΙΑΤΡΩΝ ΔΕΛΤΟΣ.)

25

# ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΔΡΑ  
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ  
"ΑΘΗΝΑΪΚΗ"

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 60.000.000

## ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἀθήναι, Ἀργίνοιον, Βόλος, Ἡράκλειον, Θεσσαλονίκη, Ἰωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Λάρισα, Λήμος, (Κάστρον), Μιτυλήνη, Νάξος, Πάτραι, Πειραιεύς, Ρέθυμνος, Σάμος (Βαθὺ καὶ Καρλόβασι), Σύρος, Τρίπολις, Χανία, Χίος.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Κων/πολις (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη.  
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἀλεξάνδρεια, Κάϊρον.  
ΕΝ ΚΥΠΡΩ: Λεμεσός.  
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: Λονδίνον, 22, Fenchurch Street.  
ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ: Μασσαλία, 33, Rue de la Darse.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

## ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ι. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Ἀντιπρόεδρος· ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΟΝΝΙΕ, Ἐντεταλμένος Σύμβουλος· Γ. ΑΒΕΡΩΦ, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΣΤ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, Δ. ΖΑΡΙΦΗΣ, Π. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Μ. ΛΑΣΚΑΡΙΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΒΑΡΩΝΟΣ Α. ΔΕ ΝΕΦΑΙΖ, Ι. ΠΟΛΙΤΗΣ Ε. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ.  
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ **ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ**

**Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ** : ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ εἰσπράξεις τοιούτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ ξένα νομίσματα καὶ χαρτονομίσματα.

Ἐκδίδει πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀπανταχοῦ ἀποστολὴν χρηματικῶν ποσῶν διὰ τηλεγραφικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐντολῶν.

Ἀνοίγει πιστώσεις ἐπὶ φορτωτικῶν.

Δέχεται χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν ἀγοράζει καὶ εἰσπράττει τοκομερίδια· εἰσπράττει κληρωμένα εἰς τὸ ἄρτιον χρεώγραφα· ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς· δέχεται ἀνεξόδως ἐγγράφας εἰς νέας ἐκδόσεις καὶ ἐν γένει ἐκτελεῖ πᾶσαν ἐπὶ τίτλων ἐργασίαν.

Χορηγεῖ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρω χρεωγράφων.

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους ναυτιλιακὰς ἐργασίας : ἀγορὰς καὶ πωλήσεις ἀτμοπλοίων ἀσφαλείας ἐναντίον παντὸς κινδύνου, θαλάσσης καὶ

πολέμου, ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐμπορευμάτων, ἀξιῶν· ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λ/μόν πλειοκτητῶν ἢ φορτωτικῶν· εἰσπράξεις συμβολαίων ἀσφαλείας καὶ ἀποζημιώσεων ἐξ ἀπωλειῶν ἢ ἀβαριῶν κτλ. κτλ. ...

Ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς καὶ δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις :

ὄψεως ἐπὶ τόκῳ 3 % ἐτησίως καὶ

ἐπὶ προθεσίμῳ : 3 1/2 % ἐτησίως διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 6 μηνῶν

4 % διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος καὶ

5 % διὰ τὰς μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα ἀποδοτέας.

Ἐχει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμειυτηρίου ἐπὶ τόκῳ 4 % ἐτησίως.

Ἐχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινῶ, ὑπὸ πάντας τοὺς ἐπιθυμητοὺς ὅρους ἀσφαλείας, ὑπηρεσίαν ἐνοικιάσεως χρηματοκιβωτίων ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς, ἐπὶ ἐνοικίῳ Δρχ. 20 κατὰ τριμηνίαν καὶ ἄνω. Εἰδικὴ κλεῖς παραδίδεται εἰς ἕκαστον ἐνοικιαστὴν δι' ἧς οὗτος καὶ μόνος, δύναιται ν' ἀνοίξῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐνοικισθὲν χρηματοκιβώτιον.

Τὸ προσεγὲς τεῦχος τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων»

θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν 1<sup>ην</sup> Ἰανουαρίου.

Θὰ περιέχῃ πλὴν τῶν 12 σελίδων εἰκονογραφημένων καὶ

## ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ «ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»

Δηλ. μιὰ δεκαπενθήμερον ἐφημερίδα γιὰ παιδιὰ, ἐκ τεσσάρων σελίδων, ἡ ὁποία θὰ περιέχῃ τὰ τῶν Ἀντιπροσωπειῶν, τὰ Ψηφοδέλτια, Ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν, δύο μαθήματα Ἀγγλικῆς γλώσσης κλπ. κλπ. Τὸ Παράρτημα τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» **ΘΑ ΔΙΔΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ**

εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀγοραστὰς τοῦ φύλλου. Θὰ τὸ βρῖσκετε μέσα στὸ φύλλο. Πωλεῖται ὅμως καὶ ξεχωριστὰ πρὸς 10 λεπτὰ τὸ φύλλο.

# ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»,

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΒΑΛΛΑΣ



Μία καλή πράξις τῶν προσκόπων Ἰωαννίνων.—

Ἡ ὡραία ἔμπνευσις τοῦ κ. Κ. Μελά.—Στείλατε ὅ,τι μπορεῖτε!

## ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Κ. ΜΕΛΑ

«Κύριε Διευθυντά:— Σᾶς στέλλω τὸ συγκινητικὸ στὴν ἀπλότητά του ἔγγραφο τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Β' Ὁμάδος Προσκόπων Ἰωαννίνων ὡς καὶ τὴν ἐπιταγὴν τῶν 43 δρ. Μὲ συνεκίνησεν ἡ αὐθόρμητος αὐτῆς πράξις τῶν νεαρῶν Ἰωαννιτῶν. Εὐγε στὸν καλὸ ἀρχηγό τους! Τὸ ποσὸν δὲν ἔχει καμμιά σημασία. Ἡ πράξις εἶνε ὡραία. Νὰ εὐκαιρία οἱ Πρόσκοποι νὰ χρησιμοποιήσουν ἓνα μέρος ἀπὸ τῆς οἰκονομίας των. Ἄς δώσῃ καθεὶς ὅ,τι μπορεῖ—καὶ λίγες δεκάρες, ἀπὸ τῆς δικῆς του ὅμως. Μὲ τῆς λίγες αὐτῆς δεκάρες θ' ἀγοράσῃ τὸ πολυτιμώτερο πρωτοχρονιάτικο δῶρο γιὰ τὸν ἑαυτό του. Μιὰ χαρὰ ποῦ θὰ τὴν ἔχῃ πάντα—τὴ συνάλθησι ὅτι ἔκαμε τὸ καθήκον του πρὸς τοὺς ἀδελφούς του, ποῦ τόσα μαρτύρια ἔπαθον—μαρτύρια, ποῦ μόνον πρόστυχα τέρατα σὰν τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Τούρκους μποροῦν νὰ κάμουν. Προτείνω ν' ἀνοίξῃ ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἔρανον γιὰ τοὺς ἀδελφούς Προσκόπους Σερρῶν καὶ Καβάλλας.

Κι' ἐγὼ μὲ χαρὰ μεγάλη θὰ δώσω τὸν ὀβολόν μου καὶ σᾶς παρακαλῶ κάτω ἀπὸ τοὺς Γιαννιώτες Πρόσκοπους νὰ μ' ἐγγράψετε γιὰ 300 δραχμές.

*Με πολλὴν ἀγάπην*

Κ. ΜΕΛΑΣ, Γ. Ε.

Ἴδου καὶ τὸ ἔγγραφο:

Ἡ Β' Ὁμάς Ἰωαννίνων

Πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐφόρον κ. Κ. Μελά

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐσωκλείσω τὸ μικρὸν ποσὸν τῶν δραχμῶν 43 ἐκ συνεισφορῶν τῶν μελῶν τῆς Ὁμάδος ὑπὲρ τῶν δυσ-

τυχῶν ἡμῶν ἀδελφῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Προσέτι οἱ πρόσκοποι τῆς Β' Ὁμάδος Ἠλείου παρακαλοῦν ἡμᾶς, εἰς ἐνδειξὴν τῆς ἀφοσιώσεώς των καὶ θαυμασμοῦ διὰ τὸν συμπατριώτην των καὶ ΠΡΩΤΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως τοὺς δωρήσῃτε τὴν φωτογραφίαν σας, διὰ νὰ τὴν ἀναρτήσουν ἐν τῇ Λέσχῃ των.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Β' Ὁμάδος

Δ. Α. ΚΟΝΤΗΣ (ἀνθυπολοχαγὸς πεζ.)

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» εἶνε εὐτυχῆς πραγματοποιήσασα τὴν εὐγενῆ ἰδέαν τοῦ πατρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ, Γεν. Ἐφόρου κ. Κ. Μελά καὶ ἀνοίγει ἀπὸ τὸ παρὸν τεύχος

## ΕΡΑΝΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

βέβαια, ὅτι ἡ ἐκκλησίς τῆς θὰ εὕρῃ συμπαθῆ ἡχῶ σ' ὄλους, προσκόπους καὶ μὴ προσκόπους. Θὰ δεχθῶμε οἰαδήποτε οἰκονομία σας. Ἐστω καὶ μιὰ δεκάρα. Ὅπως λέγει ὁ Γεν. Ἐφορὸς πολὺ ὡραία, μὲ λίγες δεκάρες μπορεῖτε ν' ἀγοράσατε μιὰ χαρὰ ποῦ θὰ σᾶς μένῃ γιὰ πάντα. Ὅστω ὁ ἔρανος ἔχει ὡς ἑξῆς:

|                         |          |       |
|-------------------------|----------|-------|
| Β' ΟΜΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ       | ΔΡΑΧΜΑΣ: | 43.—  |
| Κ. ΜΕΛΑΣ, Γ. Ε. . . . . | »        | 300.— |
| Τὸ ὄλον                 | »        | 343.— |

Λυπούμεθα ποῦ δὲν προφθάνουμε εἰς τὸ παρὸν τεύχος νὰ περιλάβουμε καὶ ἄλλας συνεισφοράς. Εἰς τὸ ἐπόμενον ὅμως τεύχος, ὅπως θὰ ἴδῃτε, ὁ ἔρανος θὰ ἔχῃ πολλὰ ὀνόματα. Περαιμένουμε ὅμως ἀπ' ὄλους. Ὅλοι πρέπει νὰ δώσετε.

## Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

## ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐγκρίνονται τὰ ἑξῆς ψευδώνυμα:

- «Ἀναγέννησις τοῦ Προσκοπισμοῦ» — (Διμήν Βαθέος)
- «Ἡ Ἐλπίς τῶν Προσκόπων» — (Ἀγρίνιον)
- «Ἡ Μαύρη Γάτα» — (Ἀθήναι)
- «Ὁ Ἀπόστρατος Ὑποδεκανεὺς» — (Θήβαι)

## ΟΞΕΙΑ ΟΣΦΡΗΣΙΣ

ὑποθέσατε πως θέλτε νὰ ἀνακαλύψῃτε ἰχνη μὲ τὴν μυρουδιά. Γιὰ νὰ δῶνετε τὴ δύναμι τῆς ἀσφρήσεώς σας, δηλ. γιὰ νὰ μυρίζεσθε εὐκολώτερα ὑγραίνετε τὰ ρουθόνια σας καὶ τὰ κρατᾶτε ὑγρά διαρκῶς τῇ βοηθειᾷ ἐνός, ἄς ποῦμε, βρεμμένου μαντυλοῦ. Ἔτσι θὰ μυρίζεσθε περισσότερο.

## ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΙΣ ΑΝΘΩΘΕΝ

Ἡ μικρὰ ἐκκλησιόουλα τοῦ χωριοῦ ὁ Ἄη—Γιῶργης, εἶχε μεγάλη ἀνάγκη ἐπιδιορθώσεως, τόσο μεγάλη μάλιστα ἄφου καθὲς τόσο ἀπεσπῶντο καὶ τοῦδλα ἀπὸ τὸν τοίχον καὶ διπῆρχε φόβος νὰ πέσῃ καὶ κανένας μεγαλειότερο κομμάτι νὰ σπάσῃ κανενὸς ἐκκλησιαζομένου κεφάλι. Γιὰ τοῦτο ἐκάλεσε στὴν ἐκκλησίᾳ ὁ παπᾶς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ ἐνορίτας καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ βάλουν καθενὰς ὅ,τι μπορούσε γιὰ νὰ συγκεντρωθῇ ἓνα ποσὸν καὶ ἐπιδιορθωθῇ ἡ ἐκκλη-

σία. Ὅλοι ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ δώσουν. Ἦρθε καὶ ἡ σειρά τοῦ κ. Παχουλοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ πλουσιώτερος, ἀλλὰ καὶ ὁ πειὸ ταίγ-γούνης τοῦ χωριοῦ.

— Τοῦ λόγου σου, κυρ Παχουλέ, τί δίνεις; ἤρτησε ὁ παπᾶς.  
— Ἐγὼ δίνω . . . χμ . . . δίνω . . . πέντε δραχμές.

Δὲν ἐπρόφρασε νὰ τελειώσῃ καὶ νὰ καθῆσθαι ὅταν ἓνα κομμάτι τοῦδλο ἀπεσπᾶσθαι ἀπὸ τὸν τοίχον καὶ τὸν χτύπησε στὸ κεφάλι. Ὁ κ. Παχουλὸς πετάχθηκε ὀρθός, τᾶχασε καὶ λέει:

— Θέλω νὰ πῶ . . . εἰκοσι πέντε δραχμές! . . .

Καὶ τότε ἀπὸ τὸν κόσμον ποῦ ἦσαν στὴν ἐκκλησίᾳ ἤκουσθη μιὰ φωνὴ στὸ βῆθος ποῦ ἀνέκραξε:

— Ἐκναβάρτου, Ἄη—Γιῶργη μου, μιὰ δυνατώτερη! . . .

## ΟΞΕΙΑ ΑΚΟΗ

Κάθε πρόσκοπος πρέπει νὰ γυμνάζεται εἰς τὴν τέχνην τοῦ ἀκροᾶζεσθαι. Πρέπει ν' ἀκούῃ πολὺ καλά. Ἴδου τί πρέπει τὰ κάνετε γιὰ νὰ μεγαλώσετε τὴ δύναμι τῆς ἀκοῆς σας κάθε φορὰ ποῦ γυμνάζεσθε ἢ ποῦ πρέπει ν' ἀκούσετε κάτι. Στέκεσθε δίπλα πρὸς τὸν ἀναμ, ἀνοίγατε πλατεῖα τὸ στόμα σας καὶ σπρώχνετε τὸ κάτω σαγόν: σας λιγάκι μπροστά. Ἔτσι τὸ τύμπανον τοῦ αὐτιοῦ σας τεντώνεται καὶ ἀκούετε πολὺ καλλίτερα.

**ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ CENTRAL** ΑΙΟΛΟΥ 195  
ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 14-88

# Μεγάλε Κροκόδειλος

ΥΠΟ Κ. Η. ΡΟΒΙΝΣΩΝ

(Ο συγγραφέας μᾶς λέει πῶς, πηγαίνοντας νὰ γλυτώσῃ ἓνα σκυλί, βρέθηκε πολιορκημένος ἀπὸ κροκόδειλους καὶ πῶς κατώρθωσε τὰ σώσῃ τῆ ζωῆ του).

Ὅλα τὰ ποταμᾶκια, ἡ λίμνες καὶ οἱ βάλτοι τῆς Ἀποικίας Δεμεράρα τῆς Βρετανικῆς Γουιάνας περιέχουν πλῆθος μικρῶν κροκόδειλων, τῶν ἀμερικανικῶν λεγομένων, οἱ ὅποιοι θεωροῦνται ἀκίνδunami στοὺς ἀνθρώπους—πραγματικῶς ἐγὼ ποτὲ δὲν ἄκουσα κροτόδειλος τέτοιος νὰ ἐπιτεθῆ σὲ ἄνθρωπο, ἀν καὶ οἱ περισσότεροὶ ἐργάζονται τοῦ μέρους—ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά—λαύζονται ἐλεύθερα μέσα στὰ ποταμᾶκια ἢ λίμνες ὅπου ὑπάρχουν πολλοὶ κροκόδειλοι. Κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος πολλές φορές πῆρα τὸ λουτρό μου μέσα σὲ μέρη ὅπου ὑπῆρχαν ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ζῷα αὐτά. Καὶ ὅμως τὰ φρικιώδη αὐτὰ πλάσματα ἀρπάξουν μὲ τῆ μεγαλειότερη ἐυκολία ἓνα παπὶ τοῦ κολυμπάει ἢ ἓνα γουρουνάκι, ποῦ θὰ τύχαινε νὰ πλησιάσῃ πολὺ κοντὰ στὴν ἔκθε τοῦ νεροῦ. Ἐκείνο ὅμως ποῦ περισσότερο τοὺς ἀρέσει εἶναι τὰ φτωχὰ τὰ σκυλάκια, τόσο πολὺ μάλιστα, ὥστε κάθε φορὰ ποῦ θέλουμα νὰ χτυπήσουμα κανένα ἀπὸ τὰ ζῷα αὐτά, τὸ μόνο ποῦ ἔχουμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ὀδηγοῦμα ἓνα σκυλάκι στὴν ἄκρη τοῦ νεροῦ καὶ νὰ τοποθετοῦμα ἐκεῖ—ὄχι ποτὲ βέβαια τὸ κεφαλάκι του, ἀλλὰ τὴν οὐρά του καὶ αὐτὸ εἶναι ἀρκετὸ. Ἀμέσως πέντ' ἔξ κροκόδειλοι προσβάλλουν τὰ κεφάλια τους, μ' ἀνοιχτὸ τὸ μακρύτερο στόμα τους, ἐνῶ τὸ σκυλάκι τρομοκρατημένο χαλνᾷ τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ σκουξίματα. Ἐννοεῖται τὸ σκυλάκι δὲν ἐπάθαινε τίποτε, μονάχα τὰ μεγάλα κεφάλια τῶν κροκόδειλων ἐχρησίμευαν ὡς ἀσφαλῆστατοι στόχοι γιὰ τὰ τουφέκια μας.

Δὲν πρέπει νὰ παραλείψω ἴσως νὰ σὰς πῶ, ὅτι τὰ σκυλιά, ἔξ ἐνστικτοῦ, φαίνεται, γνωρίζουν τὸν κίνδυνον ποῦ ἐμφωλεύει στὴν ἔκθε τοῦ νεροῦ καὶ ἀποφεύγουν πάντοτε προσεχτικὰ νὰ πλησιάσουν. Φυσικᾶ, καταλαβαίνετε, ὅτι εἶναι ἀδύνατον γιὰ τὰ καταφέρετε νὰ πῆσουν μέσα στὸ νερὸ καὶ κολυμπήσουν.

Ἐν ἀπόγευμα, καθὼς πῆγα νὰ πρὸς τὸ σπίτι μου, ὅτε μοῦ πέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸ νοῦ ὅτι κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος σὲ εἰκοσι τέσσαρες ὥρες θὰ διέτρεχα σοβαρώτατον κίνδυνον μὲ τὰ θηρία αὐτά—γινετὶ ἀπὸ τότε τὰ θεωρῶ σωστὰ θηρία!

Τὴν ἐπομένη, τὸ ἀπόγευμα πάλι, ἐνῶ ἐγύριζα ἀπὸ τὰ χωράφια καὶ ἐτοιμαζόμουνα νὰ πάρω ἓνα ὑπναράκι: ἔως ποῦ νᾶρθῃ ἡ ὥρα

τοῦ φαγητοῦ, ἔβλεπα ὁ ὑπηρετῆς μου ἔ Μπάρκλεϊ, ἓνας ἀρπακὸς ἴσαμε δεκαῆξ χρονῶν, μπῆκε τρέχοντας καὶ λαχανιασμένος μέσα στὸ δωμάτιό μου γιὰ νὰ μοῦ πῆ ὅτι ἓνα κοπάδι παπιά πῆσαν πρὸς τὴ λίμνη, ἡ ὁποία ἀπέχε μισὸ περίπου μίλλι ἀπὸ τὸ χτήμα.

Ἀμέσως ἐγὼ, βίχως νὰ χάσω καιρὸ, ἀρπάξω τὸ τουφέκι μου καὶ τὴ φυσίγγιστήμη καὶ τοῦ εἶδα τρεχάτος σχεδὸν γιὰ τὸ μέρος

ποῦ μοῦ ὑπέδειξε ὁ Μπάρκλεϊ, τὸν ἔπεισαν πῆρα καὶ μαζὺ μου. Δὲν ἔχγα προχωρήσει πολὺ ὅταν ἀντελήφθῃ ὅτι ἓνα σκυλάκι, ὁ «Ντάλλου», ἓνα ὄμορφον σουηδικὸ λαγωνικὸ, μ' ἀκολουθοῦσε. Ὁ «Ντάλλου» ἀνῆκε σ' ἓνα φίλον μου καὶ ἤξερα πῶς καὶ ὁ ἴδιος καὶ ὅλη του ἡ οἰκαγένεια τ' ἀγαποῦσαν πολὺ.

Δὲν ἤθελα ὅμως ἔ «Ντάλλου» νὰ μ' ἀκολουθῆσῃ γιὰτὶ ἐφοβούμουμ μήπως τρομάξῃ τὰ παπιά καὶ τὰ κᾶμη νὰ σκορπίσουνε ἔποτε δὲ θὰ μπορούσα νὰ κωνηγῶσω. Ἐπρασπάθησα λοιπὸν νὰ τὸν διώξω καὶ τὸν κᾶμω νὰ πάῃ πίσω. Ἐστᾶθη ἀδύνατον. Ὁ «Ντάλλου» ἐννοεῖσε καλὰ καὶ σώνει νὰ ἔρθῃ μαζὺ μου! Ἀφοῦ ἐπέμενα τόσο πολὺ, γιὰ νὰ μὴ τοῦ χαλῶσω τὸ χαιτήρι, τὸν ἄφησα νᾶρθῃ, λέγοντας μὲ τὸ νοῦ μου ὅτι ἀφοῦ μὲ θεωρεῖ . . . φίλον καὶ τ' ἀρέσει τόσο πολὺ ἢ παρέα μου ἴσως, ὅταν τοῦ πῶ, δὲ θὰ θελήσῃ νὰ μὲ δυσχερεστήσῃ, ἀλλὰ ὄ' ἀφήσῃ τις παπικες ἡρσυχες. Στὴν ἀπόφασί μου αὐτῇ, νὰ τὸν ἀφήσω νᾶρθῃ, στηρίζεται ὅλη ἡ περιπέτειά μου ποῦ θὰ σὰς διηγήθῃ.

Ἐφθασα στὸ μέρος τοῦ νεροῦ ὅπου τὰ παπιά βγήκαν γιὰ νὰ κᾶμουν τὸν ἀπογευματινὸ τους περίπαιον, ἐσκόπευσα κι' ἐκατόρθωσα νὰ σκοτώσω ἓνα καὶ νὰ πληγώσω ἓνα ἄλλο, τὸ ἔπεισαν ἐσύρθῃ μερικὰ βήματα μέσα στὰ νερὸ προσπαθοῦν νὰ φθάσῃ σ' ἓνα μέρος ὅπου ὑπῆρχαν καλαμιές καὶ κρινὰ τοῦ νεροῦ γιὰ νὰ προφυλαχθῇ. Τὴ στιγμῇ ἐκείνῃ ἔ «Ντάλλου», ὁ ὁποῖος μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον παρακολουθοῦσε τὴ σκηνή, καὶ δὲν ἦταν ντόπιον σκυλί γιὰ νὰ φοβᾶται νὰ μπῆ μέσα στὸ νερὸ, πηδάει μέσα καὶ τρέχει πρὸς τὸ τραυματισμένον παπὶ. Τὸ γυναικὶ σκυλάκι τὸ ἐφθασε καὶ τὸ ἔφερε πίσω—ὅταν ξαφνικὰ ὁ Μπάρκλεϊ ἀναφωνεῖ:

—Κύττα, ἀφεντικὸ! Ἐνα κροκόδειλον! Πάει τὸ κροκόδειλον φάῃ κακομοίρη «Ντάλλου»!

(Συνέχεια καὶ τέλος σελ. 74).



# ΣΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗ

ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΑΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ήταν βράδυ πρὸς τ' ἄρξά τῆς Τετάρτης 10 Ὀκτωβρίου 1912 στὴ Κοζάνη. Βραδεία βροχὴς καὶ τρικυμίας καὶ βραδεία τρόμος.

Πότε, πότε τὸ φεγγάρι ἔσχιζε τὰ βρασιά καὶ μαύρου σύννεφα πού σκέπαζαν σχεδὸν ὅλο τὸν οὐρανὸ καὶ ἐφώτιζε τοὺς στενοὺς δρόμους ὅπου κάθε λίγο περνοῦσαν ἀπὸ μερικοὶ ἄντρες, ἢ στέκονταν καὶ μιλοῦσαν με ἀνησυχία ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπά τους, καταφευγοντας πίσω ἀπὸ κανένα τοίχο γιὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἀπ' τὸ δυνατό ἀνεμο.

Οὔτε φῶς στὰ παραθύρα τῶν σπιτιῶν, οὔτε φανάρι στοὺς δρόμους.

Οἱ ἄντρες μιλοῦσαν με χαμηλὴ φωνὴ καὶ σκιμμένα κεφάλια.

— Τί λές ἀδελφέ; ἑπτὰ κανόνια!

— Ναί, ἐδῶ στὸ ὕψωμα ἀπὸ πάνω μας, — στὸ Τσι-τουλιέρ.

— Κ' εἶναι ἀλήθεια πὼς ἔχουν πάρει καὶ τὰ γυναικό-παιδιά τους;

— Ἀλήθεια, βέβαια! ὅλη τὴν ἡμέρα ἔφευγαν με τοὺς ἀνιμμάδες τους. Τοῦ Κατμακάμη τὸ χαρέμι ἔφυγε πρὶν νυχτώσει.

— Μοιάζει... μοιρομύρισε ἕνας νέος — μοιάζει σὰ νὰ φοβοῦνται. Ἄραγε νάναι δυνατό πὼς ὁ στρατός μας εἶναι κοντά; Λένε πὼς ἕνας χωριάτης πού πέρασε χθὲς τῆ Σιδερένια, Γέφυρα ἀκουσε καθαρά τις κανονιές!

— Ἐνας Θεὸς τὸ ξέρει! Μὰ καὶ ἀλήθεια νάναι δὲ θὰ προφθάσουν πότε νὰ μᾶς σώσουν ἐμᾶς!

— Γιατί;

— Νομίζεις πὼς οἱ Τοῦρκοι ἔτσι εὐκόλα παραδίνουν τὴν Κοζάνη! Καὶ τώρα μάλιστα πού τὰ σκελιά περιμάζεψαν ὅλους τοὺς δικούς τους καὶ δὲν ἔχουν παρὰ Χριστιανοὺς ἐδῶ κάτω... κάθε λεπτό μπορεί ν' ἀρχίσῃ τὸ κανονίδι.

— Ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι του!

— Καλὰ τοῦλάχιστο, πὼς ὅλα τὰ γυναικόπαιδιά μας; καὶ οἱ γέροι κλείστικαν στὰ ὑπόγεια!

— Πῆραὶν ἀρκετὸ φαγὶ μαζί τους; Μπορεῖ νὰ καθίσουν καὶ μέρες ἐκεῖ μέσα.

— Ὅσο μᾶρσαν νὰ μαζέψουν.

Οἱ φωνὲς χαμήλωσαν ἀκόμα περισσότερο· μερικὲς λέξεις ξεχώριζαν ψιθυριστά· «τὰ ὅπλα» καὶ «ὁ γιατρός ξέρει». Μὰ ὁ ἀνεμος σκόρπιζε τὰ ἐπίλοιπα.

Στὰ ὑπόγεια ἐνὸς μεγάλου σπιτιοῦ κάτω ἀπὸ τὸ ὕψωμα ἐκεῖ πού εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἦταν μαζεμένοι ὁ γιατρός ὁ Ρήγας καὶ ἡ χηρεμένη ἢ νύφη του με τὰ παιδιὰ τῆς, ἕνα νεὸ ἀγόρι καὶ δυὸ κοριτσάκια.

Πολὺ γέρος ὁ γιατρός· ἄνω τῶν 97· καὶ ἦταν πολλὰ χρόνια τώρα πού δὲν μποροῦσε πιά νὰ περπατήσῃ· μάλιστα εἶχαν βρεῖ μεγάλη δυσκολία νὰ τὸν κατεβάσουν ἀπ' τὴ στενὴ σκάλα ὅταν εἶχε βγεῖ τὸ διάταγμα οἱ γυναῖκες, τὰ παιδιὰ καὶ οἱ γέροι νὰ κατεβοῦν στὰ ὑπόγεια ὅπου θὰ ἦταν λίγο πιὸ ἀσφαλισμένοι ἀπ' τὰ Τοῦρκα κανόνια. Ἀλλὰ δυὸ γείτονες τοὺς εἶχαν βοηθήσῃ νὰ τὸν σηκώσουν, καὶ ὁ Μάρκος ὁ ἑγγονός του ἂν καὶ μόνον 14 χρόνων ἦταν ὑψηλὸς καὶ δυνατὸς γιὰ τὴν ἡλικία του.

Τὸν εἶχαν καθισμένο τὸ γέρο σὲ μιὰ πολυθρόνα κοντὰ

στὸ μαγκάλι με καλὴ καρβουνιά, καὶ σκυμμένος τώρα ἔτρεμε ἀπ' τὸ κρύο καὶ ἄπλωνε τ' ἀδύνατα χέρια του πάνω ἀπ' τὴ ζεστασιά. Ἀλήθεια φαίνονταν πάρα πολὺ γέρος.

Ἄνθρωπος πού εἶχε ζήσει σὲ βασανισμένα χρόνια, πού μικρὸ παιδί τὸν εἶχαν πάρει οἱ Τοῦρκοι καὶ πού εἶχε σπουληθεῖ καὶ ξαναγορασθεῖ. Ἡ μητέρα του εἶχε σωθεῖ ἀπ' τὴ σφαγὴ τῆς Χίου καὶ ὁ πατέρας του εἶχε σκοτωθεῖ στὸ Μεσολόγγι.

Ἡ γυναῖκα του ἦταν ἀπ' τὴ Κοζάνη ὅπου εἶχε κτήματα, καὶ ἐκεῖνος ἔμεινε πιά ἐκεῖ καὶ μετὰ τὸν θάνατό τῆς. Ὅταν ἐχίρειρε εἶχε σκοπὸ νὰ πουλήσῃ τὰ κτήματα νὰ πάρῃ τὸ μόνον του γιὸ καὶ νὰ πάνε νὰ καθήσουν στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα. Μὰ στὴν ἀρχὴ οἱ κάτοικοι τῆς Κοζάνης δὲν ἠθελαν νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ φύγῃ τί θὰ γίνονταν χωρὶς τὸ «γιατρός μας» ὅπως τὸν ἔλεγαν ὅλοι; ἔπειτα ἐκεῖ πού οἱ Τοῦρκοι εἶναι ἀφέντηδες δὲν εἶναι καὶ εὐκόλο νὰ πουλήσῃ κανεὶς κτήματα ὅποταν θέλει. Ὡστε λίγο, λίγο πέρασαν τὰ χρόνια χωρὶς νὰ τὰ καλοκαταλάβῃ, καὶ ὅταν ὁ γιὸς του σκοτώθηκε στὸ Μακεδονικὸ ἀγῶνα καὶ ἄφησε γυναῖκα καὶ τρία παιδιὰ, ὁ γέρος δὲν ἦταν πιά σὲ κατάστασι νὰ ταξειδέσῃ — δὲν ἦταν δυνατό νὰ φθάσῃ ὡς τὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα, — ἀκόμα καὶ γιὰ ν' ἀποθάνῃ ἐκεῖ! Ὁ γιατρός ὁ Βαλάσης, ὁ διάδοχός του στὴν Κοζάνη, εἶχε πεί στοὺς δικούς του πὼς με κανένα τρόπο δὲν κάνει νὰ τὸν μετακινήσουν πὼς ἡ καρδιά του ἦταν τόσο ἀδυνατισμένη πού μιὰ μεγάλη συγκίνηση ἀκόμα καὶ ἀπὸ χαρὰ μπορούσε νὰ φέρῃ τὸ τέλος.

Ὁ γέρος λοιπόν, ἡ χήρα καὶ τὰ παιδιὰ εἶχαν μείνει στὴ Κοζάνη, καὶ ἐπειδὴ ἦταν φυσικὰ υπερήφανος ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ υπερήφανο σοῖ, σπάνια παραπονοῦνταν. Μόνον κάποτε, σὰν ἦταν ἀρρωστος καὶ ὁ πυρετός του ἔφερε παραμιλητὰ καὶ δὲν ἤξερε τί ἔλεγε τότε φώναζε ἀπελπισμένα:

— Ἐλευθέρη Ἑλλάδα! Ὁ Θεὸς μου παντοδύναμε, κάνε ν' ἀποθάνω στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα!

Κι' ἔτσι οἱ δικοὶ του ἤξεραν πὼς ἡ πληγὴ δὲν εἶχε κλείσει ποτέ.

Ὅταν ὁ ἑγγονός του ὁ Μάρκος ἐπέστρεψε τὸ βράδυ ἀπ' τὸ σχολεῖο, ἤρχονταν συχνὰ καὶ καμπόσοι σημιμαθηταὶ του μαζί ἐκεῖ στὴ μεγάλη σάλα ὅπου καθόνταν ὁ γέρος κοντὰ στὸ παράθυρο ἀπ' ὅπου φαίνονταν ὁ Ἅγιος Δημήτριος στὸ ὕψωμα καὶ στὰ χαμηλά βουνὰ παραπέρα· καὶ ἐκεῖ τὰ παιδιὰ τὸν τριγύριζαν καὶ τὸν σταύρωναν νὰ τοὺς πεί ἱστορίες τοῦ παλιοῦ καιροῦ, νὰ τοὺς ξαναπῇ τὰ διάφορα βίαια πού εἶχε περάσει καὶ τὰ ὅσα εἶχε ἀκουστὰ καὶ αὐτὸς ἀπ' τὸν πατέρα του γιὰ τὴν πολιορκία τοῦ Μεσολογγιοῦ.

— Μὰ παιδιὰ μου, χίλιες φορές τὰ διαβάσετε! τοὺς ἔλεγε.

— Ναί, μὰ νὰ μᾶς τὰ πῆς ἐσύ!

Καὶ καθόνταν ὅλοι τριγύρω του, πολὺ ἡσυχοὶ καὶ ἀκουαν τὴν ἱστορία τῆς μεγάλης ἀγωνίας τῆς Ἑλλάδας, τοῦ μεγάλου τῆς θάρρους καὶ τῆς μεγάλης τῆς ἀναλαμπῆς. Ἦταν τὰ ἴδια, βέβαια πού εἶχαν μάθει στὸ σχολεῖο ἀπ' τὴν ἱστορία τους, μὰ πόσο διαφορετικὰ φαίνονταν τὰ πράγματα ὅταν τὰ ἀκουαν ἀπὸ τὸ στόμα ἐκείνου πού εἶχε περάσει ὁ ἴδιος ἀπ' τὴ φρίκη καὶ ἀπὸ τὴ δόξυ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

16

ΑΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ

Τους ἔλεγε γιὰ τὸν καιρὸ ὅπου τὸν εἶχαν ἀρπάξει ἀπὸ τὴ δυστυχομένη του τὴ μάνα, στὴ Χίο, πὼς ἀφοῦ πουλήθηκε ἀπὸ τὸν ἕνα Τούρκου στὸν ἄλλο, κατήντησε στὸ τέλος νὰ ἐκτεθῆ γιὰ πούληση στὴν ἀγορὰ τῶν δούλων τῆς Σμύρνης, καὶ πὼς ἐκεῖ πέρασε ἀπὸ κοντὰ του ἕνας ἀνθρώπος καὶ τοῦ μουρμούρισε Ἑλληνικά :

— Σὰ δῆς τὴ μάνα σου, πρόσεξε καλά νὰ μὴ φανῆς πὼς τὴ γνωρίζεις!

Πὼς ἡ μάνα του κουρασμένη κι' ἐλείνη ἀπὸ τὰ πολλὰ ταξείδια εἶχε φθάσει στὴν ἀγορὰ κ' ἔλεγε στοὺς σωματεμπόρους πὼς θέλει ν' ἀγοράσῃ ἕνα δούλο, πὼς εἶχε παζαρέψει πολλὰ ἄλλα πὸ μεγάλα παιδιὰ, καὶ γι' αὐτὸν ἔλεγε πὼς δὲν τὸν θέλει γιατί τὸν βρίσκει πολὺ μικρὸ γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς. Πὼς εἶχε κωμωθεῖ πὼς ἡ τιμὴ τῶν πῖο μεγάλων δούλων ἦταν πολὺ ἀκριβὴ καὶ πὼς στὸ τέλος τὸν ἀγόρασε αὐτὸν τάχα ἀπὸ ἀνάγκη. Πὼς ἀφοῦ τῆς τὸν ἔδωσαν, τὸν εἶχε χτυπήσει δυνατὰ στὸ κεφάλι, καὶ τοῦ εἶχε πει : — «Θὰ φᾶς κι' ἄλλες χειρότερες, κακομοίρη, ἂν δὲ δουλέβης καλά!» γιατί ἤξερε ἡ ταλαίπωρη πὼς ἂν εἶχαν ὑπομιασθεῖ οἱ Τούρκοι πὼς τὸ παιδί ἦταν δικό της ποτὲ δὲ θὰ τῆς τὸ εἶχαν πουλήσει. Ἐπειτα τοὺς ἔλεγε πὼς ἕνας θεῖος του εἶχε παρασταθεῖ στὰ κρέμασμα τοῦ μεγάλου Πατριάρχου Γρηγορίου στὴ Πόλη καὶ τοὺς ἐξήγησε πὼς μὲ ὅλη τὴν ἀγριότητα τῶν Τούρκων, αὐτὸς ὁ ντροπιασμένος θάνατος εἶχε γίνοι τόσον ἐνδοξος!

Καὶ τ' ἀγόρια ἄκουαν μὲ ὅλη τους τὴ προσοχὴ κι' ὄλο ἤθελαν κι' ἄλλα. Μὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τὸν κούραζε νὰ μιλή τὸ γέρο, κι' ὅταν ἦλθε ἡ σειρά τῶν μικρῶν κοριτσιῶν, τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ρωξάνης, νὰ τοῦ ζητοῦν ἱστορίες τοῦ παλιοῦ καιροῦ, κουνούσε τὸ κεφάλι του καὶ τοὺς ἔλεγε :

— Δὲ μπορῶ, παιδάκια μου! Πηγαίνετε στὸ Μάρκο! Αὐτὸς τὰ ξέρει ὅλα.

Ὅταν ἄρχισε νὰ μὴ βλέπῃ πιά καλά, ἡ νύφη του κι' ὁ Μάρκος τοῦ διάβαζαν τὶς ἐφημερίδες ποὺ τοῦ ἔστειλαν ταχυκὰ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας· τώρα ὅμως μετὰ τὴν κήρυξη τοῦ πολέμου οἱ Τούρκοι ἀρχεῖς εἶχαν ἐμποδίσει ὅλες τὶς Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες καὶ δὲν μάθαιναν πιά τίποτε βέβαιον. Ἄκουαν μόνο φήμες γιὰ τὸν θάνατο τοῦ τούρκικο στρατοῦ ποὺ εἶχε διοργανωθεῖ τέλεια, ἔλεγαν ἀπὸ Γερμανοὺς ἀξιωματικούς. Ἄκουαν νὰ λέγουν γιὰ στρατηγούς Τούρκους ποὺ τὸ εἶχαν καύχημα πὼς πολὺ γρήγορα θὰ πιοῦν τὸν καφέ τους στὴν Πλατεῖα τοῦ Σιντάγματος στὰς Ἀθήνας ὅπου θὰ ἔμπαιναν νικητές· κι' ἂν καὶ ὁ γέρος ἐμουρμούριζε πὼς. — Οἱ στρατιῶτές μας θὰ τοὺς κάνουν νὰ καταπιοῦν τὰ μαῦρα τους τὰ λόγια! μ' ὅλα αὐτὰ ἤξερε πὼς ἦταν πολλοὶ οἱ Τούρκοι καὶ πὼς πάντα κι' οἱ ἐχθροὶ τους ἀκόμα ὁμολογοῦσαν πὼς πολεμοῦν καλά, κ' ἔτρεμε.

Κι' ὅσο περνοῦσε ὁ καιρὸς τόσο τὸ πρόσωπό του ἐξάρωνε καὶ γλώμιαζε.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς αὐτὲς τὶς τελευταῖες μέρες κατὶ εἶχε ἀκουσθεῖ στὴ Κοζάνη, γιὰ Ἑλληνικὲς ἐπιτυχίες. Ἐλεγαν πὼς στρατός μας εἶχε περάσει τὰ σύνορα, καὶ πὼς οἱ Τούρκοι εἶχαν φύγει ἄταχτα ἀπὸ τὴν Ἐλασσόνα! Μὰ ὅλες αὐτὲς τὶς διαδόσεις τὶς ἄκουαν μᾶλλον σὰ χρυσὰ παραμύθια. Οἱ Μακεδόνες δὲν πιστεύουν εὐκόλα τὶς καλὲς εἰδήσεις. Ἐχουν περῶσει πάρα πολλὰ σκοτεινὰ χρόνια!

Τὴν περασμένη Κυριακὴ ὁ Μάρκος εἶχε πεί μετὰ τὴ μητέρα του στὴν ἐκκλησίαν καὶ ἄκουσεν ἕναν ἀνθρώπο μέσα στὸ πλῆθος νὰ λέη σ' ἕναν ἄλλο :

— Ἀκόμα καὶ νὰ ἔφθανε ὡς ἐδῶ ὁ στρατός μας μήπως θαρρεῖς πὼς οἱ Τούρκοι θ' ἀφήσουν κανένα ἀπὸ μᾶς ζωντανό γιὰ νὰ τοὺς δεχθοῦμε;

Καὶ ἡ μητέρα του τὸ εἶχε ἀκούσει αὐτό· ὁ Μάρκος τὸ

κατάλαβε ὅταν τὴν εἶδε πόσο γλώμιασε. Δὲν τοῦ ἀνέφερε ὅμως λέξη, οὔτε τοῦ παπποῦ του εἶπε τίποτα σὰν ἐπέστρεψαν στὸ σπίτι. Εἶναι ἀλήθεια ποῦ ἀπ' τὴ μέρα ποὺ σκοτώθηκε ὁ πατέρας· του δὲν ἔλεγε ποτὲ πολλά.

Κι' αὐτὴν ἀκόμη τὴ Τετάρτη ὅταν πρὸς τ' ἀρχὰ μερικὸ ἀπὸ τοὺς προύχοντες τῆς Κοζάνης, φίλοι τοῦ πεθεροῦ τῆς εἶχαν ἔλθει νὰ τῆς ποῦν πὼς ὑπάρχει κίνδυνος καὶ πὼς πρέπει νὰ πάρῃ τὰ παιδιὰ τῆς καὶ τὸ γέρο στὰ ὑπόγεια τοῦ σπιτιοῦ, νὰ φράξῃ τὰ παράθυρα, νὰ πάρουν καὶ τρόφιμα καὶ νὰ τὰ μεταχειρίζονται μὲ οἰκονομία γιατί κανένας δὲν ξέρει πόσο καιρὸ θὰ χρειάζονται νὰ μείνουν ἐκεῖ κάτω, δὲν ἔφερε καμιὰ δυσκολία. Οὔτε κἂν φοβισμένη φάνηκε, μόνο ἀμέσως φρόντισε νὰ μαζέψῃ μερικὰ πράματα τῆς πρώτης ἀνάγκης· ἕνα μαγκάλι, ἕνα σάκκο κάρβουνα, μερικὰ σκεπάσματα καὶ ροῦχα, ὀλίγα σκαμνιά, μιὰ πολυθρόνα, καὶ ὅλα τὰ στρώματα τοῦ σπιτιοῦ. Αὐτὰ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Μάρκου τὰ εἶχε στερεώσει μαρσοτὰ ἀπὸ τὰ ψηλὰ καὶ στενὰ παραθυράκια τοῦ ὑπογείου.

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἦταν ἀνεβασμένη σὲ δύο κάσες κ' ἐτέντωνε ἕνα μοξὰ μαῦρο μπροστὰ ἀπ' τὰ στρώματα γιὰ νὰ μὴν τύχῃ καὶ φανῆ ἀπ' ἔξω τίποτα φῶς ὅσο μικρὸ κι' ἂν ἦταν τὸ φαναράκι τους.

Τὰ δύο κοριτσάκια κάθονταν κοντὰ, κοντὰ σ' ἕνα διπλωμένο χαλί, καὶ μιλοῦσαν μεταξύ τους. Κρούωναν ἀρκετὰ, μὰ ἦταν μικρὲς καὶ τοὺς φαίνονταν σὰ νόστιμο καὶ καινούργιο παιχνίδι νὰ εἶναι ὅλοι μαζεμένοι μαζὶ κάτω στὸ ὑπόγειο καὶ νὰ τρῶν παξιμάδια καὶ τυρὶ ἀντὶ τὴ συνηθισμένη τους τὴ σοῦπα. Διασκεδάσαν πολὺ καὶ μὲ τὴν ἰδέα πὼς δὲ θὰ κοιμηθοῦν στὰ κρηββατάκια τους μὰ σὲ στρώματα καταγῆς «σὰν τὰ φτωγὰ τὰ παιδάκια». Μόνο ὁ Μάρκος τοὺς φαίνονταν πολὺ σοβαρὸς καὶ συλλογισμένος.

— Ξέρεις; ἔλεγε κρυφὰ ἡ Ζωὴ στὴ Ρωξάνη, θάναυ λυπημένος γιατί δὲ μπορεῖ νὰ πάῃ στὸ κυνῆγι αὔριο μὲ τὸ Δημήτρη τὸ Μπαλοῦρα!

Τὸ βέβαιο ἦταν πὼς ὁ Μάρκος κάθονταν πολὺ σιωπηλὸς κοντὰ στὸν παπποῦ του. Μὲ τοὺς ἄγκωνες σηριγμένους στὰ γόνατα καὶ τὸ πρόσωπο κρυμμένο στὰ χέρια, φαίνονταν βουτηγμένος στὶς σκέψεις του. Σήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ στήλωσε τὰ μάτια του στὸ μαγκάλι μὰ χωρὶς νὰ βλέπῃ τίποτα.

Ἡ μητέρα του ξετύλιξε ἕνα στρώμα, τὸ ἔστρωσε στὴ γωνιά κοντὰ στὴ φωτιά, τέντωσε ἕνα χαλί στὸν τοῖχο τὸν ἕγρῳ, καὶ στὸ στρώμα ἀπάνω ἄπλωσε ἕνα σεντόνι καὶ διὰ βαρεῖα χράμια. Ἐπειτα ἦλθε κοντὰ στὸ γέρο. Στὸ ἕνα χερὶ βαστοῦσε χερὶ ἀναμένο καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἐκρυβε τὴ φλόγα ἀπ' τ' ἀδύνατα τὰ μάτια του. Ἡ σκιὰ τῆς μαύρῃ καὶ μαζορὰ μεγάλωνε καὶ μίκραινε στὸν πέτρινο τοῖχο ἀπὸ πίσω τῆς.

— Πατέρα, σοῦ ἐτοίμασα τὸ στρώμα, ἔλα νὰ σὲ βοηθήσω νὰ πέσης.

Ὁ γέρος κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Ἐλα, Πατέρα, ἀρχὰ εἶναι.

— Ἀφησέ με! δὲν ἔχω ὕπνο.

— Ἄν πλαγιάσῃς ἐκεῖ μέσα στὴ ζεστασιά, θὰ σοῦ ἔλθῃ ὁ ὕπνος.

— Ὅχι, δὲν μπορῶ, — ἀφησέ με κόρη μου!

— Πατέρα, κ' ἐχαμήλωσε τὴ φωνή τῆς. Κοιμήσου ὅσο μπορεῖς.

— Ἀφησέ με! ἐπανάλαβε γιὰ τρίτη φορὰ. Δὲν εἶναι νύχτα νὰ κοιμηθῆ κανεὶς.

Ἐξαφνα τὰ παιδιὰ στὴ γωνιά τους ἀναπνοδογύμισαν



ΤΟ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ  
ΔΙΗΓΗΜΑ  
ΤΟΥ Γ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

### Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΛΟΓΙΔΗ

**Ο** κύριος Σοφολογίδης, ένας άνθρωπος με φλαύρα, με χρυσά γυαλιά και με ταξιδιωτικό κοστούμι, με γκέτες και ριγέ πανταλόνι, αποτελεί μέρος της παρέας πέντε - έξη σοφών, που είχαν επισκεφθεί την Αφρική για να σπουδάσουν και μελετήσουν τα διάφορα περιέρχοντα τόπου. Ο κ. Σοφολογίδης, αν και οι περιηγητές είχαν συμφωνήσει να μην αποχωρίζονται, για τον φόβο των κινδύνων που διέτρεχαν στην άγρια αυτή χώρα των θηρίων και των ανθρωποφάγων, απεμακρύνονταν εν τούτοις από τους συντρόφους του άσυνκλιθώς και περιπλανώτο ώρες και ώρες στα δάση, μέχρις ότου τέλος, κατόρθωναν να τον βρουν. Περ' όλης όμως τας διαμαρτυρίας των, ο πεισματάρης έντομολόγος (γιατί έβλεπε να ας, πώ, πώς ο σκοπός του ταξιδιού του ήτο η πλούτεια της έντομολογικής του συλλογής) δέν έννοούσε ν' αλλάξει τακτική. Έπρόκειτο όμως, καθώς θά ιδίετε, αγαπητοί μου, να μετανοήση για την άπερισπεία του, και με τέτοιο τρόπο ώστε μπορεί να έγγυθη κανείς ότι το παρακάτω πάθημά του θά τον θεραπεύση έντελώς εις τό μέλλον και θά τον κάμη προσκτικόν.

Ένα ήλιόλουστο απόγεμα ο κ. Σοφολογίδης, από πρώτον έρου- κησε τον καφέ του με τους συντρόφους του, ετοιμάσθηκε να αναχωρήση από τη κατακνήνωσή τους, για τη συνειθισμένη έκδρομή.

— Πρόσβαξέ μήν απομακρυνθής πάλι, του είπε κάποιος, κι έ- χουμει φασαρίες!  
— Μπα, απήντησεν εκείνος, σε δυό ώρες τό πολύ θά είμαι εδώ. Μήν άνησυχήτε καθόλου.

Καθώς όμως προχωρούσε άφικεθήκε και απεμακρύνθη άρκετά από τους συντρόφους του. Προχωρούσε με τη μύτη ψηλά και τό δίχτυ του σηκωμένο, έλπίζοντας να άντικλύψη κανέναν ναού είδους έντομο που θά τον έδίδεκε στον επιστημονικό κόσμο της πετρίδος του. Έβλεπε σε μία στιγμή θλέπει κατάπληκτος και φοβισμένος Έναν πελώριο κνέρο, με πλατιά χείλια, με μεγάλα μάτια και με τέ- τοια άγρια όψη που μαρτυρούσε τους ανθρωποφαιικούς σκοπούς του. Ρύω άπ' τη μέση του ήταν δεμένο ένα πανί κουρελιασμένο και στό δεξί του χέρι κρατούσε ένα πελώριο ρόπιλο, που τό κου-

νούσε άπειληκτικά στον άέρα, κυττάζοντας τον έντομολόγο! . . . Μό- λης όμως ο κ. Σοφολογίδης τον αντίκρουσε, άρρησε να του φύγη μια άπελπιστική κραυγή, και τώθαλε στα πόδια όλοταχώς—όσον του- λάχιστον του επέτρεπον τά ισχία του σκέλη . . .

— Πανχνία μου! . . . Πανχνία μου! . . . Βοήθη με . . . Τό δίχτυ όμως, και τό σάκκο που περιείχε τά έντομα δέν τά άφινε, περ' ό- λον τον κίνδυνο που διέτρεχε να φταγώθη ζωντανός από ανθρωπο- φάγο. Ο άγριος έν τούτοις έ όπατος δέν έννοούσε να παραμελώση ένα τέτοιο γεύμα, αν και δέν είχε να ώφελγη πολλά πράγματα, από τό φαγωμα του έντομολόγου, γιατί ήτανε δά—να πούμε και την άλήθεια, πεταί και κόκκαλο—άρχισε κι αυτός να τρέχη από πίσω του για να τον πιάση. Άφου λοιπόν επί άρκετήν ώραν έπαίζαν κυνηγητό, έιυχε μπροστά τους ένα μικρό ποτάμι, στα ρηχά νερά του όπαίου κοιμώταν μακκάριως ένας πελώριος κροκόδειλος. Ο έν- τομολόγος, είτε διότι δέν τον άντελήφθη από τον τρέμον του είτε διότι δέν μπορούσε να κρατήση τη φόρα που είχε πάρει, μ' ένα σάλτο, που θά ζήλευσε κι' ο καλλίτερος άκροβάτης, πήδησε στη ράχη του κροκοδείλου, κατόπιν στό νερό και σε λίγα λεπτά βρέθηκε στην άπάντη: όχθη. Όταν έστράφη όμως πίσω είδε . . . έβέχοντας τά χέρια και τά πόδια του μαύρου από τό στόμα του κροκοδείλου. Τι είχε συμβή!

Ο κροκόδειλος έξόπνησε από τό όχι και τόσο έλαφρό γαργάλι- σμα της ράχης του με τά πόδια του έντομολόγου και όταν άντελή- φθη τον μαύρον, ο όπατος δέν άπέχε ούτε δύο βήματα, άνοιξε τό τεράστιο στόμα του και με λίγες κινήσεις έπλησίασε προς την όχθη περισσότερο. Ο ανθρωποφάγος όμως άθυνατών να συγκρατήση την όρμή του, αν και είχε άντιληφθή τον κροκόδειλο, έπεσε μέσα στό στόμα του, κι' έτσι αντί αυτός να φάη τον έντομολόγο, ο κροκόδει- λος έφαγε αυτόν.

«Ούδέν κινών όμως, άμιγές καλοή» καθώς έλεγαν και οι άρ- χαιοί. Τό απιστόδιαν αυτό έδίδεκε τον κ. Σοφολογίδη να άκούη άλ- λοτε της συμβουλάς των φίλων του και να μη είναι άπερίσκεπτος. *Αθήναι*  
Κ. Α. ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ

Ένα βαρύ ξύλινο σκαμνί που έπεσε κάτω στό πάτωμα με μεγάλο κρότο.

Ο γέρος ξαφνήσθηκε, ο Μάρκος γύρισε τό κεφάλι κι' ή μητέρα του σκέπασε τό στόμα της με τά χέρια για να πνίξη μια φωνή.

— Θεέ μου! τ' ήταν αυτό;  
Ο Μάρκος σηκώθηκε και μάζεψε από κάτω τό κεφί που της είχε πέσει άπ' τά χέρια και τό ξανάναψε στό μαγαλί.

— Τιποτα δέν είναι μητέρα, μόνο τά παιδιά.  
Καθώς γύριζε εκείνη ο γέρος την σταμάτησε από τό μανήρι.

— Μήν τά μαλώσης! Δέν είναι ώρες για θυμούς. Βάλ'τα να πέσουν άς κοιμηθούν τά καύμένα όσο έχωμει ήσυχία!

— Καλά! είπε ή νύφη του, και πήγε στα μικρά.  
Απ' έξω ο άνεμος έκλαιγε κι' έσφύριζε κι' ή βροχή χευτούσε στα ξύλινα παραθυρόφυλλα.

— Μάρκο!  
— Ναι, Παππού.  
— Άκούς τίποτα; Ο γιατρός ο Βαλίαςης έφρεπε να έχη έλθει ός τώρα.  
Η φωνή του ήταν χαμηλή και αδύνατη μα πολύ καθαρή.  
Ο Μάρκος έτέντωσε τό αυτί.  
— Όχι, δέν ακούω βήματα! έπειτα πλησίασε τό σκα- μνί και άγγιξε τό γόνατο του γέρου — «Παππού, και

ή φωνή ήταν λίγο πνιγμένη — Είμαι δεκατεσσάρων χρονών αν . . . αν οι Τουρκοί πέσουν επάνω μας άπόψε, θά μ' αφήσης να μείνω εγώ εδώ σε μικρό παιδί που κρύβεται από πίσω άπ' τις ποδιές της μάνας του;»

Ο γέρος γύρισε και τον κύταξε έπειτα άγοκούνησε τό κεφάλι του.

— Όχι παιδί μου, είπε αυτή ή προσβολή δε θά σου γίνη! Εγώ είμαι άχρηστος πιά, ο πατέρας σου δέν ύπαρ- χει' εσύ είσαι τώρα ο άντρος της οικογένειάς μας. Α- κουσέ με! κι' έχαμήλωσε τη φωνή είναι μέρες τώρα που έφεραν τά όπλα.

— Τό ξερω' μοιρομούρισε ο Μάρκος.  
— Δέ μοιράσθηκαν ένα στον καθένα, εξακολούθησε ο παλπος του' έπίτηδες για να μην τύχη και τ'ανακαλί- ψουν' ο γιατρός όμως ο Βαλίαςης άνέλαβε να τά κούψη όλα σ' ένα άδειο σπίτι' εκείνος κρατεί τό κλειδί' θάλθη τώρα όπου κι' αν είναι να τά μοιράση. Κανένας δέν ξερω' σε ποιό σπίτι τά έκρυψε' ούτε καν εγώ. δέν τον άφησα να μου τό πη μήν τύχη και άρρωστήσω ή παρα- μιλήσω στον ύπνο μου. Τώρα σάν έλθη ο γιατρός, ε σ' υ θά πάς μαζί του; και θά πάρης και τό τουφέκι του πατέρα σου!

(Συνέχεια στο έπόμενα)

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ CENTRAL ΑΙΟΛΟΥ 195 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 14-88

## Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ», ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

### Προσκοπικός κόσμος...

Όλος ο κόσμος και οι πρόσκοποι ιδιαίτέρως έχουν λόγους να γιορτάσουν αληθινά τα φετινά Χριστούγεννα. Ο τρομερός πόλεμος έληξε. Αυτό βέβαια είναι μεγάλο γεγονός, αλλά το πιο μεγαλύτερο είναι ότι: μιά νέα πνοή άρχισε να φυσά πάνω από τον κόσμο. Επάνω από τα έρειπια, που ο πόλεμος άφησε, ένας νέος κόσμος, ένας πολιτισμός καλλίτερος θα κτισθί. Ο νέος κόσμος θα στηρίζεται στην αδελφωσύνη των λαών και για τουτό οι Πρόσκοποι ιδιαίτέρως χαίρονται σήμερα, γιατί βλέπουν πως η ανθρωπότητα ετοιμάζεται να βαδίσει στο δρόμο που έδηγε! στο σκοπό τους. Δηλαδή στην αδελφωσι όλου του κόσμου. Ούτε έχουν λιγώτερους λόγους οι Έλληνες Πρόσκοποι να χαίρονται και να γιορτάζουν, αφού ο προσκοπισμός άρχισε να κατακτά κάθε γωνία ελληνική, εις τρόπον ώστε μπορεί να πη κανείς ασφαλώς, ότι μετ' όλίγον κάθε μέρος ελληνικό θα έχη και της προσκοπικής του ομάδας.

### Η «Πατριωτική Ένωση»

Όταν η Έπανάστασις ήλθε από τη Θεσσαλονίκη έδω, όλοι γνωρίζετε πόση αντίδρασις υπήρχε, με πόσες δυσκολίες είχε να παλαίση. Και στον δύσκολον αυτόν αγώνα εδρέθη ένα ίδρυμα που έθεσεν ως σκοπόν του να καθάριση την ατμόσφαιρα από τη μολυσμένη επίδρασι των ξένων και των εχθρών και να ξαναφύσησθ στής ψυχές του λαού, στής ψυχές των στρατιωτών το φρόνημα που είχαν χάσει, το φρόνημα που τους έκαμε να μεγαλοουργήσουν στα 12 και 13. Η επιτυχία της επιστρατεύσεως, οι θρυλικί αγώνες του στρατού μας στα μακεδονικά πεδία μαρτυρούν για την επιτυχία και για τη δράσι του πνεύματος τούτου. Κι' όταν έταλείσε ο πόλεμος δεν εσταμάτησε. Ακούραστα εδούλευσε και δουλεύει για να καταστήση την ώρα του στρατιώτη μας ολιγώτερον μονότονον, για να ρίψη μιά άχτιδα ήλιου, μιά άχτιδα από το φώς του σπητιού μέσα στην κατχηνία της νοσταλγίας. Τα παλληκάρια στο μέτωπο θα σάς πουν πόσον τό επέτυχε αυτό και τί χρωστώνε στην «Πατριωτική Ένωσι», ή έποια μ' άγρυπνο μάτι αναζητεί πάντα να βρη τί μπορεί να στείλη στο στρατιώτη μας για να τον ανακουφιση, να τον εχαριστήση, τί μπορεί να κάμη για να δείξη σ' όλους το ιερό μας καθήκον — την ένωσι για την πατρίδα.

### Τό παρόν τεύχος

Ελπίζομαι πως τό παρόν τεύχος θα ικανοποιήση τας προσδοκίας των αναγνωστών μας. Ό,τι ήτο δυνατόν να κάμουμε τό έκάμημε και έκάμημε μάλιστα κατι περισσότερον. Όσο για την καλλιτεχνική έντύπωσι του τεύχους πρέπει να εχαριστήσομε τή νέα Διεφημι-

στική Έταιρία ή «Ιρις» που ιδρύθη τώρα και της οποίας ή εδουνειδότη και καλλιτεχνική εργασία αποτελούν την καλλιτέραν έγγύνησι για τό μέλλον της. Τα καλλιτεχνικά έξώφυλλα είναι έργον του διευθυντού της «Ιριδος» καλλιτέχνου. κ. Μ. Παπαγεωργίου, ή δε διακόσμηση των λοιπών σελίδων και ή έν γένει καλλιτεχνική σύνθεσις του παρόντος τεύχους όφείλονται εις τον διαχειριστήν της «Ιριδος» κ. Ν. Σταμίρη, ο έποιος ως τό πούμε κι' αυτό, εχηρημάτισε χρόνια πρόσκοπος Αθηνών, και εκ τούτου όταν αναλάβη κατι σάν καλός πρόσκοπος, έννοσι να τό φέρη εις πέρας ικανοποιητικώς. Και τους δύο φίλους τους εχχαριστούμε και εχχόμεθα εις την «Ιριδα» καλή πρόοδο.

### Η επιθυμία των αναγνωστών μας

Η «Ζωή των Προσκόπων» από του επομένου τεύχους, το οποίο θα έκδοθη τας αρχάς της πρώτης εβδομάδος του Ιανουαρίου, υπέκουσα εις επανειλημμένως έκδηλωθείσας άπαιτήσεις των αναγνωστών της, θα έκδίδεται κατά δεκαπενθήμερον, την 1ην και 15ην έκάστου μηνός. Ούτω ή συνδρομή έρίζεται: 4 δραχμάς ετησίως, ή δε τιμή έκάστου τεύχους αποτελουμένη, προς τό παρόν από 12 σελίδας, προς 25 λεπτά. Όσοι έστειλιν 3 δρ. όφείλουν να στείλουν άλλην 1 δρ. έπως συμπληρώσουν τή συνδρομή του.

### ΟΙ Τ. Π. Σ.

Υπό την προεδριάν του κ. Βλαβιανού, δικηγόρου, ο Τοπικός Προσκοπικός Σύνδεσμος Αθηνών άρχισε υπό τους καλλιτέρους οίονους τας εργασίας του. Μέχρι τούδε έγιναν δύο συνεδριάσεις από τας οποίας πολύ ώφέλιμος εργασία προέκυψε. Διά του Τ. Π. Σ. απαλλάσσεται ο κ. Έφορος Αττικοβοιωτίας της διευθύνσεως των ομάδων και μπορεί έτσι να αφιερώση τον καιρόν του και τας ενεργείας του εις την έξάπλωσιν του κινήματος εις την περιφερείαν του καθώς και την τελειότεραν οργάνωσιν των ύπαρχουσών ομάδων. Πληροφορούμεθα ότι Τ. Π. Σ. ιδρύονται προσεχώς στον Πειραιά και εις άλλα μέρη. Είμεθα βέβαιοι ότι ο θεσμός θα άπλωθί γρήγορα εις όλες τας περιφερείας.

### Ο κ. Γκάντωμ

Ένας πολύτιμος φίλος και συνεργάτης μας άφησε, επιστρέφων εις την ιδιαίτερον του πατρίδα, το Μάντζεστερ' ο οργανωτής των Έλλήνων Προσκόπων κ. Αρθού-

ρος Γκάντωμ. Θα τον συνοδεύουν πάντοτε αι συμπάθειαι και αι εύχαι όλων εκείνων που τον έγνώρισαν. Αγάπησε την Ελλάδα και τους Έλληνες Προσκόπους τόσο, που μπορούμε να πούμε ασφαλώς ότι καιτοι μακρὰ μας, δεν μās άφίνει γιατί πάντα θα μās θυμάται, θα συνεργάζεται για τη στενότερη σχέση και καλλίτερη γνωριμία μεταξύ των Έλλήνων και των Άγγλων Προσκόπων. Πριν φύγη για την Άγγλία, πέραςε από τα Ιωάννινα, όπου οι εκεί Πρόσκοποι του άφησαν άρίστας έντυπώσεις. Εις τό επομένον θα δημοσιεύσομε σχετική επιστολή από τα Ιωάννινα για την επίσκεψι του κ. Γκάντωμ.

Ο Αρχειοντάκης

Ο κ. Νικόλ. Β. Γιαννακόπουλος, από το Γάθειον, μας γράφει: ... Τό περιοδικόν σας, κατ' έμέ, περιέχει κεκτημένους θησαυρούς...

### ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

... ..





ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΩΡΟ ΠΟΥΚΑΜΑΝ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡ. 29.

“*Ημερησία Διαταγή 6ης Δεκεμβρίου, 1918.*”

Πρός τους Προσκόπους Ἀθηνῶν τοὺς ἐργασθέντας διὰ τὴν συλλογὴν ἐνδυμάτων ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Τὸ 1918 τελειώνει διὰ τοὺς Προσκόπους Ἀθηνῶν μὲ μίαν εὐγενῆ καὶ φιλόανθρωπο πράξιν. Τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα, πρωτοβουλία τοῦ Ὑπουργείου Περιοιθάλψεως, ἐξήτησεν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους νὰ δώσουν ὅ,τι περισσεύοντα ρούχα καθέννας μποροῦσε νὰ διαθέσῃ διὰ τὰ θύματα τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας. Κυρίαί περιήλθον ὅλας τὰς συνοικίας τῆς πόλεως συνοδευόμεναι ὑπὸ Προσκόπων τῶν Ὁμάδων Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀρχηγῶν Ησαΐα, Ράνιου καὶ ἐπαρχηγοῦ Μίνδλεο.

Συνελέγησαν 200 περίπου ἀμάξια ἐνδύματα. Εὐγε εἰς τοὺς Προσκόπους καὶ τοὺς διευθύνοντας τὴν ἐργασίαν. Ἐπὶ 40 ἡμέρας, χωρὶς νὰ σταματήσουν, εἰργάσθησαν καί, χάρις εἰς τοὺς κόπους των, τόσσοι δυστυχεῖς, τρέμοντες ἀπὸ τὸ ψῆχος, θὰ ἔχουν κάτι νὰ φορέσουν.

Σὰς εὐχαριστῶ μὲ ὅλη μου τὴν καρδίαν.

Σὰς συγγαίρω καὶ σὰς εὐχομαι ὅλη ἡ ζωὴ σας νὰ εἶνε μιὰ σειρά πράξεων σὰν αὐτῆ.

Ὁ Γενικὸς Ἐφορος  
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ...

Ντίγκ-ντάγκ!... Ντίγκ-ντάγκ!...

Ἀγοδοῦν χαρμώδονα ἢ καμπάνα τοῦ χωριοῦ καὶ τὸ γλυκὸ ἀχοβολητὸ τῆς φτάνει στὰ ἐπουράνια καὶ σμίγει μὲ τῆς θεϊκῆς ψαλμωδίας τῶν Χερουβεὶμ...

Τὸ χιόνι σιδικχμένο, σὺν ἐν' ἀπέραντο ἐλόλευκο σεντόνι σκεπάζει τῆς στέγες τῶν χαμηλῶν σπιτιῶν τοῦ χωριοῦ καὶ τοὺς δρόμους.

Χαράζει τώρα...

Τὰ σκοτάδια τῆς νύχτας ἀρχίσαν νὰ παραμερίζουν, ἀφίνοντας μέρος στῆς πρώτες ἀνταύγειες τῆς ἡμέρας.

Ντίγκ-ντάγκ!... Ντίγκ-ντάγκ!...

Οἱ χωρικοὶ τώρα ντυμένοι τὰ γιορτινά τους καὶ κευκουλωμένοι καλὰ, τραβοῦν γιὰ τὴν ἐκκλησίαν γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴ θεία λειτουργία καὶ νὰ ἀκούσουν τὸ «Χριστὸς γεννᾶται σήμερον».

... Ἄνοιξε μιὰ πόρτα τοῦ χωριοῦ καὶ πρόβαλαν δύο μυρσοφορεμένες γυναῖκες, μάννα καὶ κόρη.

Στὰ πρόσωπά τους εἶνε χαραγμένες μὲ βραθειῆς χαρκιῆς ἢ λύπη καὶ ἢ δυστυχία, καὶ ὀλομόναχες πῆραν τὸ δρόμο τῆς ἐκκλησίας.

Εἶχαν κι' αὐτὲς στηρίγματα σὲ ἄλλες χρονίεσ εἶχαν ἀντρες, ἀλλὰ χάθηκανε κι' αὐτοὶ στὸ αἰμκτοκύλισμα τῆς ἀνθρωπότητος.

Χαθήκανε στὸ πόλεμο, σὲ μιὰ γιγαντομάχη τοῦ Μακεδονικοῦ. Σκοτωθήκανε πολεμοῦντες γιὰ μιὰ μεγαλειτέρα καὶ καλλίτερη πατρίδα.

Κανένα παράπονο πικρὸ δὲν ἀνοιξαν γιὰ νὰ ποῦνε τὰ χεῖλιά τους.

... Μπήκανε στὴν ἐκκλησίαν καὶ διαλέξανε μιὰ παράμερη καὶ μοναχικὴ γωνία, γιὰ νὰ δεηθοῦνε ἐκεῖ γι' αὐτοὺς ποῦ τὸ ἀμείλικτο χέρι μοίρας σκληρόκαρδης, τοὺς τράδηξε ἀπὸ τὸ φτωχικὸ τους γιὰ πάντα.

Ντίγκ-ντάγκ!... Ντίγκ-ντάγκ!...

Χαρμώδονα χτυπάει ἢ καμπάνα τοῦ χωριοῦ, σκορπιέται ὁ γλυκὸς τῆς ἤχος ὀλόγυρα στὸ ἀσπροντυμένο χωριὸ καὶ ἀπλώνεται ἕνα βραθὺ μυστήριον στὴ γύρα σιγαλιά.

... Μέσα στὴν ἐκκλησίαν ψέλνεται τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ τῆς εἰρήνῃ...

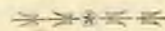
Ἐνα ἀμήν» βγαίνει σὺν στεναγμῶς βραθειῆ ἀπὸ τὰ στήθια τῶν χωρικῶν.

Στὴν παράμερη γωνιά, γωνιαστῆς ἢ... μυρσοφόρες, σκουπίζουσι δύο δάκρυα ποῦ κυλλίσανε ἀπὸ τὰ στεϊρεμένα μάτια τους!...

Ντίγκ-ντάγκ!... Ντίγκ-ντάγκ!...

... Χριστούγεννα! λένε χαρούμενα ἢ καμπάνες τοῦ χωριοῦ...

ΑΛΕΞ. Ε. ΔΡΑΚΟΣ  
Ὑπενωμοτάρχης τῆς Ο. Α.



Ο ΗΧΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΙΝΟΥ

Ἐπικρατηρήσατε ποτὲ πῶσας ἐλαφρῆς μεταλλαγῆς ὑφίσταται ὁ ἤχος ποῦ κάνει τὸ τρεῖνο καθὼς τοῦτο ταξιδεύει; Πρέπει νὰ εἴρεται ὅτι ὁ ἤχος ἐκφραζέται ἀπὸ τὴν ταχύτητα, ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα τῶν γραμμῶν, ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς χώρας ποῦ διατρέχει τὸ τρεῖνο, ἀπὸ τὸν καιρὸ καὶ ἀπὸ πολλὰς ἄλλας ἀκόμη αἰτίας. Πολὺ δὲ σὲ μεγαλοπόλεις, λέει ἕνα ἀγγλικὸ περιοδικὸ, συνηθισμένοι νὰ ταξιδεύουν μὲ τρεῖνο καθὲ μέρα, καταλαβαίνουν μολὶς τὸ πρὶν ἐλαττώσῃ τὴν ταχύτητά του. Ἄλλοι πάλι βεβαιοῦν, ὅτι μολὶς ἔμπαιναν στὸ τρεῖνο, νύχτα, ἐκοιμοῦνταν κι' ἐξυπνοῦσαν μολὶς τὸ τρεῖνο ἔμπαινε σὲ τοῦνελ, τόσο ἀλλοιώτικος ἦταν ὁ ἤχος. Ἦνε βέβαιον ὅτι οἱ ταξιδεύοντες ὅταν ταξιδεύουν ἔχι γιὰ πρώτη φορά στὸ τρεῖνο, μολὶς αὐτὸ κοντεύει στὸ σταθμὸ ποῦ θὰ βγούν, ὡς εἰς ἐνοτικὸν σηκώνονται καὶ πέρνουν τὴ βλιτῆκα καὶ τὰ πράγματα των. Καὶ εἶνε ἢ ἀλλαγὴ τοῦ ἤχου ποῦ τοὺς εἰδοποιεῖ γιὰτὶ αὐτὸ γίνεται ἀκόμη, καὶ ὅταν εἶνε σκοτάδι καὶ δὲ βλέπουν τίποτε εἴπω.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ  
ΑΙΘΛΟΥ 195 CENTRAL ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 14-88

## Δ' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

## ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Α' βραβεῖον 15 δρ. μετρητά

Β' Βραβεῖον ἑτησία συνδρομὴ καὶ Γ' ἑξάμηνος

Καλεῖσθε νὰ γράψετε ἓνα διήγημα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξῆς στοιχείων:

«Ὁ κ. Α. ποῦ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἔγινε ἑκατομμυριοῦχος βρῖσκει πῶς τὸ σκυλάκι του δὲν εἶνε σίχ. Μιὰ μέρα ὁ κ. Α. ἐτοιμάζεται νὰ μπῆ στὸ αὐτοκίνητό του. Τὸ σκυλάκι του τρέχει πρὸς αὐτόν, κουνάει τὴν οὐρά του καὶ ὁ κ. Α. τοῦ δίνει μιὰ κλωτσιὰ καὶ τὸ πετᾷ στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ δρόμου. Στὴ σκηνὴ παρίστατο καὶ ὁ πρόσκοπος Β. τῆς ομάδος τραυματιοφορέων Ἀθηνῶν. Συμμαζεύει τὸ σκυλάκι καὶ τὸ πέρνει σπῆτι του. Τὸ γυμνάζει καὶ τὸ κάνει βοηθό-τραυματιοφορέως. Τὸ σκυλάκι πιστὸ καὶ ἀφοσιωμένο μαθαίνει γρήγορα καὶ μετὰ λίγες ἡμέρες στὸ πρόσταγμα τοῦ προσκόπου ξέρει νὰ πάη σπῆτι καὶ νὰ τοῦ φέρῃ τὸ κουτί του εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει ὅλα τὰ χρειώδη διὰ τὴν παροχὴ πρώτων βοηθειῶν. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ προσκόπου βοηθᾷ καὶ αὐτὴ καὶ τοῦ δίνει τὸ κουτί στὴ ράχη. Περνοῦν τρεῖς τέσσαρες μῆνες. Ἐν ἀπόγευμα ὁ πρόσκοπος ποῦ εἶνε στὴν ἐξοχὴ μὲ τὸν ἀχώριστο σύντροφόν του βλέπει ἓνα αὐτόκινητο αὐτοκινήτου (σύγκρουσις, ἀναποδογύρισμα ὅ,τι θέλετε). Διατάσσει τὸ σκυλί νὰ πάη σπῆτι καὶ νὰ φέρῃ τὸ κουτί. Τὸ σκυλί πρώτη φορὰ ἀπειθεῖ. Πλησιάζει στ' αὐτοκίνητο καὶ γαυγίζει μὲ θρηνώδη τρόπο. Ὁ πρόσκοπος χτυπᾷ τὸ πόδι του καὶ στὸ τέλος τὸ σκυλί ὑπακούει. Μετ' ὀλίγα λεπτά (ἦταν κοντὰ μπορούμε νὰ ποῦμε τὸ σπῆτι τοῦ προσκόπου γιατί κατοικοῦσε ὀλίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι) πίσω ὁ σκύλος. Ὁ πρόσκοπος παρέχει τὰς πρώτας βοηθείας. Τραυματισμένος εἶνε ὁ ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου κύριος. Ἀναγνώριστις. Εἶνε ὁ κ. Α., ὁ ὁποῖος βλέπων πῶς μ' ὅλη τὴ σκληρότητα ποῦ τοῦδαίξε ὁ σκύλος του δὲν τὸν ξέγασε (τοῦ γλύφει χαρούμενος τὸ χέρι) ἐρκίζεται πῶς εἰς τὸ μέλλον θὰ ἀγαπᾷ τὰ ζῷα, σφίγγει τὸ χέρι τοῦ προσκόπου καὶ τοῦ κάνει ἓνα δῶρο...»

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων θὰ γράψετε ἓνα διήγημα μένοντες μόνον εἰς τὸν σκελετὸν τῆς ὑποθέσεως καὶ πέρνοντες ὅσες ἐλευθερίες θέλετε. Α. γ. στὴν ἀρχὴ ἀντὶ νὰ πῆτε ὅτι ὁ κ. Α. ὁ ὀψίπλοτος κλωτσᾷ τὸ σκυλάκι του, γιατί τὸ βρῖσκει ἀσχημο καὶ μὴ ἀνταποκρινόμενο πρὸς τὸ νέον περιβάλλον τοῦ πλοῦτος του, μπορείτε νὰ προτιμήσετε ἄλλη ἐκδοχὴ ὅτι αἰφνης ὁ κ. Α. τὸ βαρέθηκε, ὅτι ὁ ἀγὼν γιὰ νὰ γίνῃ γρήγορα πλούσιος τοῦ ἐσκλήρυνε τὴν καρδιά, τὸν ἔκαμε ν' ἀπαρνηθῇ πολλὰ εἰς τὰ ὁποῖα ἐπίστευε καὶ νὰ πιστέψῃ τυφλὰ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο εἰς τὸ χρῆμα. Ὅπωςδήποτε μπορείτε τῆς λεπτεμέρειες νὰ τῆς μεταβάλετε, δὲν πειράζει. Ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται εἶνε νὰ παρουσιάσετε κάθε γεγονός, κάθε σκηνὴ ἀναλυτικῶς, τελείως δικαιολογημένο ψυχολογικῶς καὶ τὸ σύνολο δεμένο καλά, πλεγμένο σφίχτὰ τόσο ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ κανένα κενόν. Εἰς τὸν κ. Α., εἰς τὸν πρόσκοπον καὶ εἰς τὸ σκυλάκι θὰ δώσετε οἱς ὀνόματα. Μπορεῖτε νὰ μπάσετε καὶ ἄλλα πρόσωπα, ἢ εἰσαγωγὴ ἕως νέων προσώπων δὲν θὰ γίνῃ χάριν παραγεμισματος, ἀλλὰ γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματός σας, γιὰ νὰ κάμῃ τὴν ἱστορίαν ζωντανότερη, ἀληθινότερη ἢ καὶ διὰ νὰ φέρῃ ἀντιθέσεις, ἢ ὁποῖες αὐξάνουν τὴ δραματικότητά τῆς εἰκόνας.

Ἐπίσης θὰ φαίνεται ποῦ γίνεται ἡ ἱστορία αὐτὴ (πάντως θὰνὲ ἑλληνικῆ).

Ὡς πρὸς τὸ μέγεθός της δὲν πρέπει νὰ καταλαμβάνῃ περισσότερο χωρὸ τῶν δύο σελίδων τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων».

Τὸ διήγημα, τὸ ὁποῖον θὰ βραβευθῇ μὲ τὸ Α'. Βραβεῖο (δηλ. 15 δρ. εἰς μετρητά) θὰ εἰκονογραφηθῇ ὑπὸ εἰδικοῦ καλλιτέχνου καὶ θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ πασχάλινον τεῦχος τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων», τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε πανηγυρικό, ὅπως καὶ τὸ παρόν.

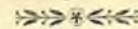
Β'. Βραβεῖον ὠρίσθη μιὰ ἑτησία συνδρομὴ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» καὶ Γ'. μιὰ ἑξάμηνος.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ μέρος πᾶς ἀναγνώστης τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων», ἀδιαφόρως φύλου καὶ ἡλικίας.

Ἐὰν μερικοὶ θέλουν νὰ μεταφέρουν τὴ σκηνὴν σὲ κανένα μικρὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ αὐτοκίνητο εἶνε ἀγνωστο, μποροῦν νὰ ἀντικαταστήσουν τὸ αὐτοκίνητο στὴν σκηνὴν ὅπου παθαίνει ὁ κ. Α. τὸ αὐτύχημα μὲ ἀμάξι ἢ ποδήλατο. Καταλαβαίνετε ὅμως ὅτι κάθε ἀλλαγὴ θέλει καὶ ἰδιαίτερον χειρισμὸ καὶ συνεπάγεται καὶ ἄλλας μεταβολάς.

Καὶ τώρα μιὰ τελευταία συμβουλή: μὴ βιασθῆτε. Σκεφθῆτε τὴν ὑπόθεσιν ποῦ σᾶς δίνουμε. Ἀναπτύξτε τὴν μὲ τὸ μυαλό σας, ἔπειτα ἀφήστε τὴν. Θὰ παρατηρήσετε ὅτι μετὰ δύο ἢ τρεῖς μέρες ξαφνικὰ θὰ σᾶς ἔρθῃ στὸ νοῦ κάτι καινούργιο. Ξαναδουλεύετε, μὲ τὸ μυαλό σας, τὴν ἱστορίαν καὶ ἔταν ἀίσθανθῆτε ὅτι εἶνε πλήρης τότε τὴ γράψετε στὸ χαρτί. Καὶ ἀφοῦ τὴ γράψετε πάλι μπορεῖ νὰ τὴν ξανακυττάξετε καὶ νὰ ἰδῆτε ἂν σᾶς ἱκανοποιεῖ τελείως. Δάδετε ὑπ' ὄψει σας πῶς ὅτι εἶνε βιαστικό, εἶνε ἐκ τῶν προτέρων καταδικασμένο εἰς ἀποτυχίαν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ



## ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. Ε. Ο. ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀξιότιμὲ κ. Διευθυντά,

Ἦν εἶνε Προσκοπιεὺς καὶ πῶς διαπλάσσει, μορφώνει καὶ συνδέει τοὺς ἐγγραφομένους εἰς τὸ Σῶμα νέους, ἠδυνάτο τις νὰ ἀντιληφθῇ κατὰ τὸν ἐπισυμβάντα προχθὲς, 17 τρ., θάνατον τοῦ Ἰβῆος ὑπανωμοτάρχου τῆς 1ης ομάδος Θεοδοσίου Κρεμύδα, ἑνὸς τῶν χρηστοτέρων καὶ δραστηριοτέρων Προσκόπων, λαδόντος μέρος καὶ εἰς τὴν ἀκτοφυλακίαν τοῦ Σαρωνικοῦ. Εἰδοποιήθησαν εὐθὺς πάντες, ἔσπευσαν νὰ συλλυπηθῶσι τοὺς γονεῖς του, παρηκολούθησαν τὴν κηδεῖαν, κατέθηκον μεγαλοπρεπῆ ἐκ φυσικῶν ἀνθέων σταυρόν, ὅταν δὲ ὁ ἔσφορος αὐτῶν ἀπεχαιρέτισαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δι' ὀλίγων λέξεων τὸν ἀπελθόντα σύντροφόν των, δάκρυα εὐκρινεῖς ἀγάπης ἐπλημμύρισαν τοὺς ὀφθαλμοὺς των.

Χθὲς Κυριακὴν, ἐνῆ εἶχεν ὀρισθῇ ἡμέρα ἐκδρομῆς, ἐζήτησαν, πρὸς ἐνδειξιν πένθους, τὴν ἀναβολὴν αὐτῆς, τὴν προΐαν οὖς ὀδηγοῦμενοι ὑπὸ τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς 2ης ομάδος μετέβησαν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Βασίλειου καὶ ἐκκλησιάσθησαν, ὁπόθεν μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἔκαμον εἰς τὴν Παιραϊκὴν χερσόνησον διαφόρους σωματικὰς ἀσκήσεις καὶ παιδιὰς, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Νικολάκη καὶ τὴν ἐπιστείλαν τοῦ κ. ἐφόρου.

Ὅποις διαφορὰ τῶν Προσκόπων μαθητῶν, συνδεομένων μεταξύ των διὰ τοῦ ἱεροῦ δεσμοῦ τῆς ἀγάπης, καὶ ἐμπνεομένων ὑπὸ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ ἱερωτέρων αἰσθημάτων, πρὸς τινὰς καφφενεβίους μαθητὰς, εἰς τινὰς ζητοῦσι νὰ ἐξπατήσωσιν ὁ εἰς τὸν ἄλλον εἰς τὰ διάφορα ἐν τοῖς καφφενεβίοις χαρτοπαικτικὰ αὐτῶν παίγνια, καὶ ἀνταλλάσσουσι μεταξύ των τὰς χυδασιότατας ἐκφράσεις.

Μετὰ πόσης τιμῆς

Θ. Κόντερης, Ε. Ο. Πειραιῶς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΑΙΟΛΟΥ 195

CENTRAL

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 14-68

# Ανέκδοτα, Αστεία, Περιέργα.

## Ο ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗΣ!

Κατά την ημέραν των Χριστουγέννων ο Κοντορεβιθούλης επε-  
τραπή να καθήση στο τραπέζι, όπου είχαν προσκληθῆ και διάφοροι  
συγγενείς του σπιτιού. Κι ἡ μαμμά του τὸν ἐρώτησε δείχνοντας τὴς  
ἄλλαις κυρίες καὶ τὰ κορίτσια :

- Κοντά σὲ ποιὰ θέλεις νὰ καθήσης, Κοντορεβιθούλη ;
- Κ' ἔ μικροσκοπικός συνεργάτης μας ἀπεκρίθη :
- Κοντά στήν τούφρα, μαμμά !

## ΠΟΙΟΣ ΠΡΩΤΟΠΕΤΑΞΕ ΣΤΗ ΜΑΓΧΗ :

Ἄκου δὴ ἐπέταξε μὲ ἀερόπλονο ἀπὸ τὸ Καλαὶ στὴ Δούβρη  
στὴς 25 Ἰουλίου, κερδίσας τὸ βραβεῖον στὸν ἀεροπορικὸν ἀγωνι-  
σμὸν ποὺ εἶχε προκηρῦξει ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίδα «Ντέηλυ Μέηλ» —  
25 000 φράγκα.

## ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ ΗΤΑΝ :

Ἄκου δὴ σὺν πολίτης μπῆκε μὲ ὀρμὴ μέσα στὸ φαρμακεῖο σὺν ἀνεμο-  
στρόβιλος.

- Ἄκου δὴ, κύρ φαρμακοποιε, ἀνέκραξε μὲ ἀγανάκτησι κρα-  
τώντας στὴ φούφα μιά σκόνη ἀσπρὴ μὸν πούλησας αὐτὰ χθὲς —  
τὴς μπάλλες ἀπὸ ναφθαλίνη ;
- Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ φαρμακοποιός, νομίζοντας πὼς ὁ ἀν-  
θρωπος τρελλάθηκε.
- Γιὰ νὰ σκοτώσω τὸ σκόρο, εἰ ; Βρὲ χριστιανέ μου πὼς ἐφραντά-  
σθηκες πὼς θὰ σκότωναι τὰ ζῴτφια μ' αὐτὰ, μὲ τὴς μπάλλες ποὺ  
μοῦ δώσας ; Ὑπάρχει κανεὶς ἄνθρωπος ποὺ μπορεῖ νὰ σκοτώσῃ καὶ  
νὰ πιτύχῃ τόσο μικρὰ ζῴτφια ; Γιὰ νὰ μὴν πῶ γιὰ τὰ βῆρα καὶ τὸ  
τζάμι ποὺ σκόσαμε χθὲς τ' ἀπόγευμα ἐγὼ κι ἡ γυναίκα μου βα-  
ρώντας τοὺς σκόρους, ὡς ποὺ ἡ μπάλλες ἔγιναν σκόνη. Δὲν ντρέ-  
πεσθε νὰ κοροϊδαῖτε τὸν κόσμον ;
- Ἄκου δὴ φαρμακοποιός ἐπεσε χάρμῃ ἕρως — ἀπὸ τὰ γέλια.

## ΠΩΣ ΤΟΥ ΕΦΑΝΗΚΕ

Ποιὸς θὰ ἐπαγεῖραι νὰ περιγράψῃ τὸν κρότο τῶν κανονῶν σὲ μιὰ  
ἀπὸ τὴς μεγάλης μάχης τοῦ λήξαντος πολέμου ; Σὲ μιὰ ἀπὸ τὴς τε-  
λευταίας μεγάλης μάχης ὁ δόξσημος μουσουργὸς Πέτρος Μασκάνι  
ἐπεσκέψθη τὸ ἰταλικὸ μέτωπο, ὅπου ὑπῆρξον οἱ δύο υἱοὶ του.  
Μετὰ τὴ μάχη ὅταν ἐρώτησαν τὸν συνθέτη τῆς «Καβαλλερίας» πὼς  
τοῦ φάνηκαν οἱ κρότοι τοῦ πυροβολικοῦ ἀπεκρίθη : «Αὐτὴ εἶνε μου-  
σικὴ μιὰ φορά. Ἐνόμιζα πὼς ὅλα τὰ μεγάλα ταμποῦρα τῆς ὀρχή-  
στρας μου ἔγιναν ἕνα ἑκατομμύριον φορές περισσότερα καὶ ὅτι  
ἐτρελλάθησαν ὅλα !».

## Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΣ

Μέχρι τοῦδε κανεὶς δὲν παρουσιάσθη νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι αὐτὸς  
ἔρριψε τὸν τελευταῖον πυροβολισμό κατὰ τὸν μὸλις λήξαντα τρομερὸ  
πόλεμον, οὔτε ἴσως θάνε εὐκόλο νὰ βραθῆ αὐτός, μιὰ φορά ποὺ κάθε  
μέτωπο ἦταν ἀπέραντο. Ἄλλαι συνθήκαι ἐπεκράτησαν κατὰ τοὺς  
προηγούμενους πολέμους. Οὕτω ὁ τελευταῖος πυροβολισμὸς κατὰ  
τὸ Γαλλο-γερμανικὸν πόλεμον ἔρριφθη ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου  
τῆς 13 Φεβρουαρίου 1871 ἀπὸ κάποιον Γάλλον ἀνόματι ντ' Ὀτρώ.  
Ἐννοεῖται ὅτι εἶχε γίνει μεγάλη ἀμφισβήτησι στὸν τύπον καὶ μὸλις πρὸ  
ὀλίγων ἐτῶν ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ντ' Ὀτρώ ἦταν ἐκεῖνος ποὺ ἔρριψε τὴν  
τελευταία τουφεκιά. Οἱ τελευταῖοι πυροβολισμοὶ κατὰ τὸν Ρωσσο-  
-απλωνικὸν πόλεμον ἔρριφθησαν σὲ κάποιον ἀπομακρυσμένον μέρος  
τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὅπου δὲν εἶχε ληφθῆ ἡ σχετικὴ ὀδηγία, μετὰ  
τὴν εἰρήνην. Πρὸ τῆς ἐφαυρέσεως τοῦ αὐραμάτου ἐχθροπραξίαι ἐξη-  
κολούθουν καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην. Παράδειγμα ὁ μεταξὺ Ἀγγλίας  
καὶ Ἀμερικῆς πόλεμος τοῦ 1813—14. Ἡ εἰρήνην ὑπεγράφη τὸν  
Δεκέμβριον ἀλλὰ μάχαι ἐγένοντο καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1815 καὶ μά-  
λιστα καὶ μιὰ ναυμαχία μεταξὺ δύο πλοίων. Ὁ τελευταῖος πυροβο-  
λισμὸς κατὰ τὸν Ἰσπανοαμερικανικὸν πόλεμον ἐρριφθη κατὰ τὴν  
κατάληψιν τῆς Μανίλλας, ἂν καὶ ἡ ἀνακωχὴ εἶχε συναφθῆ τὴν  
προτεράϊαν, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε τότε ἀσύρματος καὶ τὸ τηλεγραφικὸ  
καλώδιο ἀπὸ τὸ Χόγγ-Κόγγ εἶχε κοπῆ.

## ΦΙΛΟΠΟΝΟΣ ἈΝΘΡΩΠΟΣ !

- Μαχάινω πὼς ἐπικασε δουλειά, Γιάννη, εἰ ; Καὶ τί κάνεις στὴ  
νέα σου δουλειά ;
- Τίποτα !
- Δὲν ὑπάρχει καὶ γιὰ μένα μιὰ τέτοια θέσις στὸ κατάστημα ;

## Η ΣΙΒΗΡΙΑ

Τὸ πολὺ κοινόν, μὲ τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Ρωσσίας ἐν-  
διαφέρεται ἴσως τώρα περισσότερο γιὰ τὴ Σιβηρίαν — τοῦλάχισ-  
τον ἀπὸ ἐνὸς ἑσους καὶ περισσότερο, βλέπουμε συχνότερα τῶνομά  
τῆς στὴς ἐφημερίδες. Εἶνε ἡ μεγαλειότερη καὶ λιγώτερο κατοικη-  
μένη χώρα τῆς σφαιρας. Ἡ ἑκτασίς τῆς εἶνε περίπου ὁ ἑκατομ-  
μύρια τετραγωνικὰ μίλια, δηλαδή εἶνε μεγαλειότερη ἀπὸ τὴν Εὐ-  
ρώπη. Καίτοι τόσο μεγάλη ἐν τούτοις ὁ πληθυσμὸς τῆς εἶνε  
κατὰ ἕνα ἑκατομμύριον μικρότερος τοῦ Λονδίνου. Δηλαδή ὑπάρ-  
χουν ἐκεῖ πέρα ἑκατονταδες χιλιάδων τετραγωνικῶν μιλίων,  
ποῦ δὲν βλέπετε οὔτε μιὰ ψυχὴ. Ὁ σιδηρόδρομος ποὺ συνδέει  
τὴ Ρωσσία μὲ τὴ Σιβηρίαν ἀποτελεῖ τὴ μεγαλειότερα ἐπιχείρησι,  
τοῦ εἶδους αὐτοῦ, σ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ὅλη ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν Πετρούπολι στὸ Βλαδιβοστόκ  
εἶνε 6,521 μίλια σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, εἰς δὲ τὸ Πόρτ  
Ἄρθουρ 5,613 μίλια !

Τὸ Γιακούσκ, μιὰ ἀπὸ τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Σιβηρίας,  
περιέχει ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου. Εἶν' ἕνα παγω-  
μένο. Στὰ 1829 ἕνας Ρώσσοσ ἔμπορος ἐπεχείρησε νὰ βρῆ τὸν πυθ-  
νόμενον, ἀλλ' ἀφοῦ ἔσκαψε 25 μέτρα βάθος στὸν πάγον παρη-  
τήθη. Ἀργότερα ἡ Ρωσικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν ἐπε-  
χείρησε νὰ τὸ σκάψῃ, ἀλλὰ ἐνὸς ἔσκαψε 382 πόδια ἔσταμάτησε.  
Ὁ πάγος ἦταν σκληρὸς σὺν πέτρα. Οἱ ἐπιστήμονες δὲν μπορε-  
σαν νὰ ἐξηγήσουν τὸ φαινόμενον. Λένε ὅτι, φυσικῶς, τὸ ψῆχος  
δὲν μπορεῖ νὰ εἰσχωρήσῃ σὲ τόσο βάθος. Οὔτε ἀκόμη εὐρέθῃ  
ἐξηγήσις γιὰ τὸ βαθυτάτο παγωμένο τηγάδι τοῦ Γιακούσκ.

## ΣΑΝ ΚΥΡΙΑ ...

- Αἰτίσασ, λέγει ἡ μαμμά τοῦ μικροῦ κοριτσιου, ἡ ὅποια εἶχε  
στὸ σκλόνι τῆς ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα ἐπισκέπτας κατέβηκες, παιδί  
μου, τὴ σκάλα σὺν ἀγγίμῃ. Πήγαινε πίσω πάνω καὶ ξανακατέβα τὴ  
σκάλα, σὺν κυρία ὅμως, χωρὶς νὰ κάρμης τὸν παραμικρὸ θόρυβο.
- Ἡ Αἰτίσασ ἀπεσύρθη κι ἐπειτὰ ἀπὸ λίγα λεπτά ξαναμπῆκε στὸ  
σκλόνι.
- Μ' ἄκουσες, μαμμάκα, ποὺ κατέβηκα αὐτὴ τὴ φορά ;
- Ὅχι, πουλάκι μου. Μπράβο ποὺ κατέβηκες τόσο ἤσουχα. Ἐλα  
τώρα μέσα καὶ πῶς εἰς τὴς κυρίες πὼς κατέβηκες σὺν κυρία τὴ  
σκάλα τὴ δευτέρα φορά, χωρὶς ν' ἀκουσθῆς καθόλου . . .
- Τὴ δεύτερη φορά, μαμμά, ἐκατάλλησα τὰ κάγκελα τῆς σκά-  
λας κι ἐγλύστρησα κάτω . . .

## Ο ΚΥΝΗΓΟΣ ...

- Λαγὸς ἔχετε ;
- Ὅχι, κύριε, λέει ὁ καταστηματοῦχος σὰς συνιῶ ὅμως  
ἐτοῦτα τὰ λουκάνικα. Εἶνε, ἔβρατε, φρεσκοτάτα καὶ πρῶτης τάξως.
- Λουκάνικα ; Τρελλάθηκες ; Πὼς διάβολο μπορῶ νὰ πῶ στὴ γυ-  
ναίκα μου πὼς χτύπησα στὸ κυνήγι λουκάνικα ;

## ΑΝΤΙΟ ΑΡΡΩΣΤΟΙ ! ...

- Ἄκου δὴ καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς ἐρώτησε ἕνα φοιτητὴν, πὼς ποσὴ-  
της ἀπὸ ἕνα ὀρισμένον φάρμακον θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ στὸν ἄρρωστο.
- Μιὰ κουταλιά τῆς σούπας, ἀπεκρίθη ἀμέσως ὁ νέος.
- Ἔστερ' ἀπὸ ἕνα λεπτό τῆς ὥρας, ἐξανασηκώθηκε ἐν τούτοις ὁ  
φοιτητὴς πάλι καὶ λέει :
- Κύριε καθηγητά, ἤθελα ν' ἀλλάξω τὴν ἀπάντησί μου.
- Ἄκου δὴ ἐπιστήμων ἐβγάλε τὸ ρολόι του καὶ εἶπε ψυχρότατα :
- Περίτὸν, φίλε μου. Παλὸ ἀργά. Ὁ ἄρρωστος σὰς ἔχει πεθάνῃ  
πρὸ 40 δευτερολέπτων !

## ΣΤΑ ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΑ

- Ἄκου δὴ Πολίτης : Σὰς ἐδάγκασε ποτὲ μουλάρι ;
- Ἄκου δὴ Νεοσὺλλεατος : Ἄν μ' ἐδάγκασε ; Ἡ μακροτέρα περίοδος  
ποῦς νὰ μὲ δαγκώσῃ ἦταν μιὰ βδομάδα, ὅταν μὲ μπέφεραν στὸ  
θεραπευτήριον, γιὰτὶ μ' εἶχε κλωτσήσει !

**ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ**  
ΑΙΟΛΟΥ 195 **CENTRAL** ΑΡ. ΤΗΛ. 14-88

## ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίες, κυρίες :

- Κ. Φαφαλιόν, Έφορον Ο. Χίου, Πειραιά. Αι επίσημοι καταστάσεις προσκοπικής εργασίας στέλλονται εις τὸν κ. Γεν. Έφορον. Ἡ προσκοπικὴ κίνησις γιὰ τὸ περιοδικὸν ὁμῶς στέλλεται εις τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» χωριστά.
- Π. Γ. Ἀλβανόν, Ε. Ο. Σύρον. Τὰ ζητηθέντα 5 φύλλα ἐστάλησαν. Ὁ κ. ἀρχισυντάκτης λέει πῶς ἀμφιβάλλει ἀν θὰ ἀρκεῖσαν τὰ φύλλα ποῦ ἐτυπώθησαν, γιὰτι ὑπολογίζει ὅτι ἀπὸ τὸ παρὸν τεῦχος ἡ Σύρος μόνο θὰ ζητήσῃ πολλὰς εκατοντάδας!
- Χ. Κ. Τσιτσιμελῆν, Ἀγρίνιον. Ἐνεγράφητε. Ἐυχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Γρηγόρα θὰ γίνῃ ὁμάς προσκόπων αὐτοῦ.
- Χ. Κ. Δημητρακόπουλον. Πρόσκοπον Θ. Ο. Α. Ἀπάντησις ἐλήφθη. Κυττάτε εις τὰ ἀποτελέσματα.
- Ἰωάν. Νικαινον, Λεβάρδαιαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰς ἐνεργείας σας. Θὰ γίνῃται πρόσκοποι καὶ γρηγόρα, ἐλπίζουμε. Ἐδείξατε τοὺς φίλους σας τὸ Χριστουγεννιάτικο τεῦχος; Πῶς τοὺς φάνηκε;
- Ἀλέξανδρον Ριζόπουλον, Ἀταλάντην. Ὁ «Ὀδηγὸς αὐτοκινήτου» δὲν εἶνε περιοδικόν, ἀλλὰ βιβλίον. Τιμᾶται 3,50 δρ. Ἡ συνδρομὴ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» εἶνε ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 4 δραχμᾶς. Ὅπως βλέπετε θὰ ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός. Αὕτη εἶνε ἡ γενικὴ ἀπαιτήσις τῶν ἀναγνωστῶν καὶ συνδρομητῶν.
- Ἰωάν. Κ. Παπᾶν, Ἰωάννινα. Τὰ προηγούμενα τεύχη τιμῶνται 5 δραχμᾶς. Ἡ συνδρομὴ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 4 δρ. ἐτήσιως.
- Νικόλ, Β. Γιαννακόπουλον, Γύθειον. Ἐλήφθησαν. Φύλλον ἐστάλη. Ἐυχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Συστήσατε τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» εις ὅλους τοὺς φίλους σας. Δειξάτε τους τὸ παρὸν τεῦχος.
- Δημ. Ἡρ. Λάπταν, Λεβάρδαιαν. Ἐνεγράφητε. Ἀπόδειξις δὲν χρειάζεται. Αἱ δέουσαι ἐνεργεῖαι διὰ τὴν σύστασιν προσκοπικῶν ὁμάδων ἐστὶν ἀναγκαῖα γίνονται. Διὰ τὸν ζήλόν σας πρὸς τὸν προσκοπισμὸν σὰς συχαίρομεν. Κυττάτε νὰ συστήσετε τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» σ' ὅλους τοὺς φίλους σας. Περιμένομεν τὰς ἐνεργείας σας.
- Κώσταν Ν. Νάζον, Θήβας. Ἄπεστείλαμεν τὴν σειρᾶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ περιοδικοῦ θὰ ἰδῆτε σχετικὰ εις τὸ ἐπόμενο.
- Γ. Κ. Παπαζαχαρίου, Καρλόβασι. Ἐλήφθησαν. Ὅσα ἐγκριθῶν θὰ δημοσιευθῶν. Πρέπει ὁμῶς νὰ γράφετε σὲ γλῶσσῃ ἀπλή. Ἐπίσης νὰ μᾶς πῆτε ἀν ὅτι στέλλετε εἰνε ἀνέκδοτα ἐπὶ τὴν ἐλληνικὴν.
- «Μπαύρον», Λάρισα. Τὸ λογογράφημά σας εἶνε χαριτωμένο καὶ τὸ δημοσιεύομεν εις τὸ ἐπόμενο φύλλον. Γιὰ τὴν ὑποστήριξιν σας σὰς εὐχαριστοῦμε. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ συστήσετε τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» σ' ὅλους τοὺς φίλους σας. Φροντίσατε νὰ ἐγκρίνετε ὁμῶς τὸ φρενδονικὸν σας. Νέα λογογραφήματα ἐλήφθησαν ἐπίσης.
- Παναγιώτην Δ. Παρᾶν, Πάτρας. Τὴν ταχ. ἐπιταγὴν ἐλάβαμε. Σὰς στέλλομεν τὸ φύλλον ἀπὸ τὸ παρὸν, ὅπως μᾶς γράφετε. Συστήσατε τὴν «Ζωὴν τῶν Προσκόπων» στοὺς φίλους σας. Στὴν Πάτρα πρέπει ἢ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» νὰ βρῆ πολλοὺς φίλους.
- Δημ. Παπᾶν, Ἐν. Α. Ο. Ἰωάννινα. Τὰ προσκοπικὰ νέα ἐλήφθησαν καὶ δημοσιεύονται. Πρέπει ὁμῶς εις τὸ ἐξῆς ὁτιδήποτε προσκοπικὸν νὰ φέρῃ τὴ σφραγίδα τοῦ σώματός σας καὶ νὰ εἶνε μονογραφημένο ἀπὸ τὸν Έφορο ἢ ἀρχηγό. Μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον αὐτὸν δημοσιεύεται προσωπικὴ κίνησις.
- Θεόδ. Ν. Τζαβέαν, Μεσολόγγιον. Ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ λόγια σας. Τὰ 1-1 πρῶτα φύλλα τιμῶνται 4 δρ. Στείλατε κατὰ πρωτότυπον, δικό σας. Μιὰ ἰδέα σας, μιὰ παρατήρησί σας.
- Π. Α. Βενιζελεῶν, Καρδαμύλη. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Γιὰ τὴν ὑποστήριξιν σας δὲν ἀμφιβάλλομεν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων. Τὰ τεύχη ποῦ ζητᾶτε στέλλονται.
- Σόλων Βιδάλην, Βόλον. Συνδρομὴ καὶ ἀντίτιμον «Ὀδηγοῦ Αὐτοκινήτου» ἐλήφθησαν. Ἐνεγράφητε. Τὸ βιβλίον σὰς ἐστάλη.
- Δημήτριον Θεμελόπουλον, Ἰωάννινα. Ἐλήφθησαν. Φύλλον ἐστάλη. Τὰ φύλλα τοῦ Ἰου ἔτους δραχμᾶς 4.00.
- Εἶχα ἢ δὲν εἶχα δίκην γιὰ τὸ παρὸν τεῦχος; ἔ; Κρίνατε μόνοι σας.
- Χρήστον Γ. Οἰζονόμου, Σπάρτην. Ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε.

Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ζητεῖ τὴν ὑποστήριξιν σας. Συστήσατε τὴν εις ὅλους τοὺς φίλους σας καὶ διαβάστε τὰ περὶ μαθητικῶν ἀντιπροσωπειῶν εις τὸ ἐπόμενο.

— Διονύσιον Χαρ. Φλωράτον, Ἀργουστόλιον. Ἐνεγράφητε. Ἀστυία δημοσιεύονται. Στείλατε καὶ ἄλλα. Ὑποστηρίξατε τὸ περιοδικὸν μᾶς ποῦ εἶνε καὶ περιοδικὸν σας. Περιμένομεν πολλὰ, πᾶρα πολλὰ ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία.

— Δ)δα Α. Κ. Ἐνταῦθα. Αὐτὸ ν' ἀκούεται. Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» εἶνε τόσο γιὰ τὰ κορίτσια ὅσο καὶ γιὰ τὰ παιδιὰ. Ὁ κ. ἀρχισυντάκτης ἐπήρε τὸ γράμμα σας καὶ γράφει ἐπ' αὐτοῦ σὸ παρὸν τεῦχος.

— Θεόδ. Ν. Τζαβέαν καὶ Τάσον Γ. Παίξην, Μεσολόγγιον. Ἐνεγράφητε. Ἐυχαριστοῦμεν.

— Α. Ν. Σέκουλαν, Πρέβεζαν. Πρέπει νὰ γίνουν καὶ αὐτοῦ πρόσκοποι. Ἀκολουθήσατε τὰς ὁδηγίας, ποῦ λέμε καὶ εις τοὺς ἄλλους. Ὅσο γιὰ τὰ εἶδη ποῦ ζητᾶτε πρέπει νὰ γράφετε εις τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων, «Τμήμα ἀποθήκης», ὁδὸς Νίκης 11. Ἡ παραγγελία προκληρώνεται. Τιμοκατάλογος ὑπάρχει σὲ προηγούμενον τεῦχος.

— Κροντηρᾶς ἢ Δράκος: Τίνας διήγημα προτιμᾶτε; Καλεῖσθε ὅλοι νὰ πῆτε τὴ γνώμη σας. Εἰς τὸ τέλος τ' ἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθῶν μετὰ τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποῦ ἐφήρισαν.

— Δημ. Μανιάτην, ὕλην 2. Ο. Πειραιῶς. Δεχόμεθα, πρέπει ὅτι στέλλετε νὰ εἶνε ἀνέκδοτον.

— Πῶς σὰς φαίνεται τὸ παρὸν τεῦχος; Πέστε καὶ στοὺς φίλους σας τὰς ἐντυπώσεις σας.

— Ἀπὸ τὸ ἐπόμενο τεῦχος ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» δεκαπενθήμερος! Ἔτσι ἢ ἐπιθυμία τῶν ἀναγνωστῶν μας πραγματοποιεῖται!

— Τὸ προσεγὲς τεῦχος θὰ εἶνε πρωτοχρονιάτικο, θὰ ἐκδοθῇ δὲ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου.

— Χαράλ. Διαμαντόπουλον, Ξενοδ. «Ἐρμῆς», Σπάρτην. Ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν. Σὰς ἀρέσει τὸ παρὸν τεῦχος; Δειξάτε το καὶ σ' ὅσα παιδιὰ δὲν τὸ εἶδαν. Θὰ τοὺς κάμετε γὰρ;

— Γ. Κοντογιάννη, Σταυροσκήν. Ἀστυμάτου, Μερ. Κρήτης. Τὶ ἐννοεῖτε ὅταν θάρθετε ἐπὶ τὴν Ἀθήνα θὰ «συνεννοηθῶμεν γιὰ πολλὰ ζητήματα ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιοδικόν»; Τὴ συνεργασία σας τὴ δεχόμεθα εὐχαριστῶς. Δυστυχῶς ὁμῶς τὰ χειρόγραφα δημοσιεύομενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

— Ἡλίου Ἀρδαβάνην, Βόλον. Ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν. Στέλνετε μᾶς λογογραφήματα μετὰ ἐλληνικὴν ὑπόθεσι.

— Κωνστ. Χρ. Κόκκινον, Θεσσαλονίκη. Πολὺ λυπούμεθα γιὰ ὅσα μᾶς γράφετε, ἰσὸν μᾶλλον καθῶσον δὲν εἴσθε ὁ μόνος ποῦ ἐκδηλώνετε τέτοια παράπονα. Ἐλπίζουμε τώρα νὰ διορθωθῶν τὰ πράγματα. Ἐνεγράφητε. Φύλλα προηγούμενα ἐστάλησαν.

— Τ. Κελετζίην, Μυτιλήνην. Ἐλήφθησαν. Εἰς τὸ ἐπόμενο ὁ ἀναφέρωμεν μερικὰ ἀπ' ὅσα μᾶς γράφετε γιὰ τὸν ὑπαρχηγόν σας.

— «Ἀναγέννησιν Προσκοπισμοῦ». Ἐλήφθη. Ἄν ἐγκριθῇ θὰ δημοσιευθῇ.

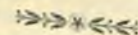
— Ο κ. Σπ. Μιλᾶνος μᾶς γράφει ἀπὸ τὴν Κέρκυρα ὅτι οἱ Πρόσκοποι ἐκεῖ ἐτοιμάζουσι δύο μεγαλοπρεπεῖς εορτάς. Μιαν εἰς τὸν στίβον τοῦ Γυμναστικοῦ Σαλλόγου ὑπὲρ ἐνισχυσεως τοῦ Γαμεῖου τοῦ Ἐργατῶν, ὅπου θὰ ἀγωνισθῶν μετὰ μαθητᾶς τοῦ Γυμναστικοῦ Σαλλόγου καὶ ἄλλων, μιὰ μεγάλη εἰσπρεπείδα, ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου Σερρών, εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον.

— Γιώρ. Α. Χρησιδῆν, Ἰωάννινα. Ἐλήφθησαν. Ἐνεγράφητε. Καπέλλα δυστυχῶς δὲν ἐλήφθησαν ἀκόμη συνεπὸς σὰς ἐπιστρέφομεν 6 δρ. δι' ἐπιταγῆς κρατοῦμε 4 δρ. διὰ τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν.

— Μᾶς γράφουσι ἀπὸ τὴ Χίο ὅτι ἡ ἀρχηγία τῆς 1ης ὁμάδος Χίου ἀνετέθη εις τὸν τεταρτοετη φοιτητὴν τῆς ἰατρικῆς κ. Κ. Δεμιρζάκην. Τοῦ εὐχόμεθα καλὴν πρόδοον.

— Ἀπόστολον Ὑποδεκανεῖα, Θήβας. Ἐλήφθησαν. Ἐνεγράφητε.

— Ὁρεβουᾶρ λοιπὸν καὶ καλὰ Χριστοῦγεννα σ' ὅλους. Ὁ Ταχυδρόμος σας.



## ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τὴν ἀγαπημένην μου πρώτη Ὀμάδα Λέσβου ποῦ γιορτάζει τὴ 2η ἐπέτειο τῆς ἰδρύσεώς της συχαίρω, εἰς τοὺς πρόσκοπους της δὲ εὐ-ΠΡΩΤΟΙ.

27 9)βριου 1918.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΥΤΑΦΗΣ  
Ἰπκρχ. Ο. Α.

— Εἰς ὅλους τοὺς φίλους μου πρόσκοπους καὶ μὴ εὐχαίμαι καλὰ καὶ εὐτυχισμένα Χριστοῦγεννα.  
ΛΟΥΪΣ ΜΠΕΝΑΥ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΑΙΟΛΟΥ 195

CENTRAL

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 14-68

**ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ**  
**ΔΙΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ**

**Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗ**

*Επιστολή δευτέρα.*

**1. 'Ο Β' Διαγωνισμός.**

Είς τόν Β' διαγωνισμόν, τήν μετάφρασιν τοῦ κρυπτογραφικοῦ κειμένου ποῦ βλέπετε εἰς προηγούμενον φύλλον τήν καλλίτεραν λύσιν, περιέχουσαν δηλ. τόν μεθοδικώτερον τρόπον ἐργασίας, ἔστειλεν ὁ κ. Γεώργιος Οἰκονόμου (Ἐν γῆς 4. Ο. Α.) εἰς τόν ὅποιον ἀπονέμεται καί τὸ Α' βραβεῖον, μίας ἐξαμήνου συνδρομῆς τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων».

Εἰς τόν κ. Β. Γ. Βλαβιανόν (Υπ. χην 3. Ο. Ν. Α.) καί εἰς κάποιον ἄλλον πρόσκοπον, ποῦ ὅπως θυμούμεθα, ἔφερε τή λύσιν στή γραφεῖά μας, ἀλλά ἔχασε νά ὑπογράψῃ τήν ἀπάντησιν, ἀπονέμεται τὸ Β' βραβεῖον (ἀπό μία τρίμηνη συνδρομή τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων»).

Εἰς κ.κ. Ν. Π. Ροδιάδην, Πύργον, Δημήτρ. Παπαχριστοδούλου καί Ἐμμ. Α. Βαμβαροῦγον (τοῦς δύο τελευταίους παρακαλοῦμεν νά μᾶς στείλουν τὰς διευκρινήσεις των), οἱ ὅποιοι ἔστειλαν τὰς καλλίτερας ἀπαντήσεις ἀπό τοὺς λοιπούς, ἡ «Ζωή τῶν Προσκόπων» στέλλει δωρεάν εἰς καθένα ἀπό δύο φύλλα τοῦ παρόντος τεύχους, ποῦ ἠμποροῦν νά κάμουν δῶρα εἰς τοὺς φίλους των.

**2. 'Ο Γ' Διαγωνισμός.**

'Ο Γ' Διαγωνισμός ἦταν πολὺ σπουδαιότερος καί φυσικὰ πολὺ δυσκολώτερος. Ἐδῶ χρειάζονταν πρωτοτυπία, ἐφευρετικότητα, φαντασία, παρατηρητικότητα. Ἡ διεύθυνσις, προκειμένου ν' ἀπονεύμῃ τὸ Α' βραβεῖον, ἐρέθηκε σὲ μεγάλη ἀμχανία, ἐπειδὴ δὲν ἤξερε νά ἐκλέξῃ μεταξὺ δύο διηγημάτων ἐνός τοῦ κ. Κροντηρᾶ καί ἄλλου τοῦ κ. Ἄλ. Δράκου, τὰ ὅποια ἐφαίνοντο καί τὰ δύο ἄξια νά βραβευθοῦν.

Γιὰ τοῦτο μοιράζει τὸ Α' βραβεῖον καί δίδει καί εἰς τοὺς δύο ἀπὸ μίαν ἐξαμήνου συνδρομὴν, μὲ τὴν ἐξῆς ὅμως διαφορὰν. Οἱ ἀναγνώστῃς μᾶς καλοῦνται νά ἐκφέρουν τὴν γνώμην των. Ποῖο ἀπὸ τὰ δύο διηγήματα προτιμοῦν; Ποῖο ψηφίζουσιν; Ἀπαντήσεις θὰ δεχόμεθα μέχρι τοῦ Μαρτίου. Ὅταν συγκεντρωθοῦν πολλαὶ ἀπαντήσεις θὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἀποτέλεσμα καί τότε εἰς ἐκεῖνο τὸ διήγημα ποῦ ἄρσεν περισσότερο θὰ ἀπονεμηθῇ *ετησίᾳ συνδρομή*. Θὰ προστεθῇ δηλ. εἰς τὴν μίαν ἐξαμηνίαν καί ἄλλη μίᾳ δωρεάν. Καί τότε ἐκεῖνο θὰ μείνῃ τὸ Α'. Βραβεῖο καί τὸ ἄλλο θὰ γίγῃ Β'.

Τὸ διήγημα τοῦ κ. Κροντηρᾶ δημοσιεύομεν εἰς τὸ παρὸν φύλλον. Τὸ διήγημα τοῦ κ. Ἄλεξ. Δράκου θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές. Κάθε γνώμη θὰ γράφεται εἰς τὸ δελτίον ποῦ σᾶς παραθέτομεν στὸ τέλος. Τὸ ἀποκρίνετε καί μᾶς τὸ στέλλετε.

Ἀπὸ τὰ λοιπὰ διηγήματα τὸ καλλίτερον εἶτε τὸ τοῦ κ. Χ. Κ. Δημητρακοπούλου (Ἀθῆναι). Ἐχει ἀρετὸ χιοῦμο καί δείχνει ὅτι θὰ μπορέσῃ νά γράψῃ καλὰ μὴ μέρη, ἀλλὰ πρέπει ν' ἀποφεύγῃ ἀπιθανότητος. Ὁ χώρος δυστυχῶς δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νά γράψωμεν περισσότερας κρίσεις καί παρατηρήσεις. Εἰς ἄλλην σελίδα βλέπετε νέον διάγνῶσιμα τῆς αὐτῆς φύσεως.

**Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ**

**ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ—ΑΠΟΚΟΨΑΤΕ ΤΟ ΚΑΙ ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΟ**

**ΚΡΟΝΤΗΡΑΣ ἢ ΔΡΑΚΟΣ;**

*Κύριε Διευθυντά:*

Ἐδιάβασα καί τὰ δύο διηγήματα καί προτιμῶ τὸ διήγημα \_\_\_\_\_ τοῦ κ.

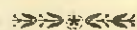
Ἐν \_\_\_\_\_ τη

19

Ἵπογραφή καί διεύθυνσις

Κηριε διεφθηντά.—Σας εφχαριστο πολλη διоти ἐδιμοσιέψαστε την επιστολη μου και σπεβδω νά στηλω και δεφτεραν και νά ἐκφρασσ νην εβαρεσκηάν μου δυσιτι ο ερανος δια τα θήματα τῆς ανατοληκῆς μακεδονίας επετηχε παρα πασxn προσδοκιαν τουθοπερ αποδηκνην οτι οι προσκοπη οντες εβγενης και υποτικoi εγο κηριε διεφθηντα οταν ηρθαν σπιτι εδοσα κρηφα απο τη γιαγια που ηνε ολιγο παραξενη διότι κανουμε ανισιχιες δυο (ἀρ. 2) ποδιες μου και ενα ζεβγαρι παπουτσια και ο κηριος εφορος που ηταν μαζη και με ηδε με το δεμα μου ηπε τι εχη μέσα και του ηπα και μου ηπε μπραβο κοντορεβιθούλη εχης ψηχη προσκοπου και εγο αμεσος εποφελήθην τῆς εφεκριας και του ηπα τι να την κανω την ψηχη κηριε εφορε εγο θελο στολη και ζωνη και καπελο προσκοπικὸ οπος σας εδήλωσα και σουγια για να ξυνο τα δεντρα στον κηπο μας και σκηνη για να δεσω

τη γατα μας και να την τραβάω απο την ουρα να γελαμε με τη Διλιτσα και θελο και κοντό για νά δερνο τη Μαριγο την ιπηρηετριά μας οταν ερχεται να με πληνη και να με χτενιση δια της βιας και νά γινο ουτο ελεφθερος ανθρωπος και ο κηριος εφορος πηρε το δεμα και γελασε και εφηγε και σας εροτο ηνε σοστα αφτά; αναμενο μετα γωνιας απαντησην σας διατελο ανευ ετερου ολο ημετερος. ΚΟΝΤΟΡΕΒΙΘΟΥΛΗΣ



**ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟ ΚΕΗΚ**

Τὸ μεγαλείτερο Χριστουγεννιάτικο κέηκ ποῦ κατεσκευάσθη ποτὲ ὑπῆρξε ἐκεῖνο μὲ τὸ ὅποιον ὁ Φρειδερίκος

Γουλιέλμος Α' τῆς Πρωσσίας ἐξέπληξε τοὺς στρατιώτας του πρὸ πλέον τῶν 180 ἐτῶν. Οἱ στρατιῶταί του εἶχαν μόλις τελειώσει τὸ γεῦμά τους, ὅτε βλέπουν ἕνα πελώριο ἄμαξι ποῦ τὸ ἔσερναν ὀκτῶ ἄλογα, νά πλησιάζῃ. Τὸ ἄμαξι αὐτὸ περιείχε τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κέηκ. Γιὰ νά λάβετε μιὰ ἰδέα σᾶς λέμε ὅτι τὸ κέηκ αὐτὸ εἶχε 54 πόδια ὕψος, ὅτι ἐχρειάσθησαν πολλὰ σακιά ἀλεύρι γιὰ νά τὸ φτειάσουν, ἕνας τόννος βούτυρο, 5,000 αὔγα, 500 ὀκάδες γάλα κ.λ.π!



**Ο ΤΕΝΝΥΣΟΝ**

Κάποτε ἐπρότειναν εἰς τὸν Τέννυσον 25.000 φράγκα γιὰ νά γράψῃ ἕνα ποιηματάκι ποῦ θ' ἀμπαينه σὲ μιὰ Χριστουγεννιάτικη κάρτ ποστάλ. Ὁ διάσημος Ἀγγλος ποιητῆς ἠρνήθη τὴν προσφορὰν.

**ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ**

“ΕΥΡΥΠΡΟΣ”  
ΛΙΟΛΟΥ 106 ΑΡ. ΤΗΛ. 11 05

THE GREEK SCOUTS WISH  
TO THEIR BROTHERS THE BRITISH SCOUTS  
MERRY CHRISTMAS AND A HAPPY NEW YEAR!

## Ο ΥΠΟ ΨΗΦΙΣΙΝ ΝΕΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.

ΟΙΟΣ Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΩΡΓΟΥ

Ἡ ὑπὸ ψήφισιν νέα ὀργάνωσις τοῦ Σ. Ε. Π. ἔχει ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς:

Τὸ Σῶμα διοικεῖται ὑπὸ τοῦ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟῦ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, τὰ περισσότερα μέλη τοῦ ὁποίου διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο διορίζει τὴν ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ, ἣ ὁποία διεξάγει τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν καὶ τῆς ὁποίας προεδρεύει ὁ ΓΕΝ. ΕΦΟΡΟΣ, ὅστις εἶ.ε ὁ κυριώτερος λειτουργὸς τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀρχῆς, ὅστις ἐπικυροῖ ὅλους τοὺς διορισμοὺς καὶ λύει κάθε ζήτημα μεταξὺ τῶν διαφόρων βαθμοφόρων κλπ. τοῦ Σώματος ἀφ' ἑνὸς καὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀφ' ἑτέρου. Ἀπὸ διοικητικῆς ἀπόψεως ἡ Ἑλλάς θὰ διαιρεθῆ γεωγραφικῶς εἰς 12 εὐρείας περιφέρειας ὡς ἡ τῆς Ἀττικῆς καὶ ἡ τῆς Μακεδονίας λ. χ., ἐπὶ ἐκάστης δὲ τοιαύτης περιφέρειας ὁ Γεν. Ἐφορὸς διορίζει τὸν ΤΟΠΙΚΟΝ ΕΦΟΡΟΝ, ὅστις θὰ τὸν ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν περιφέρειάν του. Ἀλλὰ καὶ οἱ Τοπικοὶ Ἐφοροὶ διατιροῦν καὶ αὐτοὶ τὰς περιφέρειας τῶν εἰς ὑποπεριφέρειας, ἀφ' ἑκάστης τῶν ὁποίων διορίζουν τὸν ΒΟΗΘΟΝ ΕΦΟΡΟΝ, ὅστις τοὺς ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν ὑποπεριφέρειαν. Οὕτω ἓνα δίκτυον ἀνδρῶν ἀπλοῦται καθ' ἕκαστον τὴν Ἑλλάδα, οἱ ὁποιοὶ ἀμεσοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Γεν. Ἐφοροῦ, οὐκ μόνον διοικοῦν, ἀλλὰ καὶ ἐργάζονται διὰ τὴν μεγαλύτεραν ἐξάπλωσιν τοῦ προσκοπισμοῦ. Ὁ μηχανισμὸς τοῦ σκοποῦ τούτου ἔχει ὡς ἑξῆς: κάθε Βοηθὸς Ἐφορὸς ὑποδικαίρει τὴν περιφέρειάν του εἰς ἀνάλογα τμήματα, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων προσπαθεῖ νὰ ἐγκαταστήσῃ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ, ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶνε ὁ σχηματισμὸς ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ, ἐκάστης ἀποτελουμένης ἐκ 30 περίπου παιδιῶν, ὑπὸ ἈΡΧΗΓΟΝ, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ἔργον του θὰ βοηθῆται ὑπὸ τῆς ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΜΑΔΟΣ, ἀποτελουμένης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῶν παιδιῶν, δηλαδὴ τῶν ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ἢ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΩΝ. Πρόσκοποι εἶνε παιδιὰ ἀπὸ 13—20 ἐτῶν, Μαθητευόμενοι δὲ ἀπὸ 10—12 ἐτῶν.

Ὅπως γίνῃ Μαθητευόμενος τὸ παιδί πρέπει νὰ γνωρίσῃ τὸν νόμον τῶν Μαθητευομένων, τὰ σήματα βαθμοῦ καὶ τὸν χαιρετισμὸν. Ὁ Νόμος τῶν Μαθητευομένων εἶνε:

Ὁ Μαθητευόμενος ὑποχωρεῖ πάντοτε εἰς τὸν ἀρχαιότερον, δὲν ὑποχωρεῖ ὅμως ποτὲ εἰς τὸν ἐαυτὸν του.

Ὁ ὄρκος τῶν Μαθητευομένων εἶνε:

Ἵπρόσχωμαι ὅτι θὰ προσπαθῶ:

Νὰ εἶμαι νομοταγὴς εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Νόμον τῶν Μαθητευομένων Προσκόπων.

Καὶ νὰ κάμω μίαν καλὴν πράξιν κάθε ἡμέραν εἰς κάποιον.

Κατόπιν τούτου κατατάσσεται εἰς τὴν ὁμάδα ὡς τακτικὸς μαθητευόμενος, δικαιούται δὲ νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς ὅλας τὰς ἐξετάσεις καὶ διαγωνισμοὺς πρὸς ἐπίτευξιν τῶν πτυχίων, διὰ τῶν ὁποίων γίνεται τὸ παιδί σωστὸς μαθητευόμενος. Ὁμοίως παιδιὰ μεταξὺ 13 καὶ 20 ἐτῶν ποῦ ἐπιθυμοῦν νὰ γίνουν πρόσκοποι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις εἰς τὰ ἑξῆς, ἀνευ τῶν ὁποίων δὲν ἡμποροῦν νὰ μάθουν ὅλα ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς μόρφωσιν τελείου προσκόπου.

1. Ἡ ἱστορία τῆς σημερινῆς καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν σεβασμὸς.
2. Δύο στίχοι τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου.
3. Τὸν Νόμον Προσκόπων, τὰ σήματα βαθμῶν καὶ τὸν χαιρετισμὸν.

Ὁ Νόμος Προσκόπων εἶνε:

1. Ὁ λόγος τῆς τιμῆς τοῦ προσκόπου εἶνε πάντοτε πιστευτός.
2. Ὁ πρόσκοπος εἶνε πιστὸς πρὸς τὴν Πατρίδα, πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, τοὺς γονεῖς του, τοὺς βαθμοφόρους τοῦ Σώματος, τοὺς προϊσταμένους του καὶ τοὺς κατωτέρους του.
3. Ὁ πρόσκοπος ἔχει καθήκον νὰ εἶνε χρήσιμος καὶ νὰ βοηθῆ πάντα, νὰ καταβάλλῃ δὲ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ κάμῃ μίαν καλὴν πράξιν κάθε ἡμέραν.
4. Εἶνε πρὸς ὅλους φίλος καὶ ἀδελφὸς μὲ κάθε πρόσκοπον.
5. Εἶνε φιλόφρων καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἐργασίαν, τὴν ἀξίαν καὶ τὸν λόγον τῶν ἄλλων.
6. Εἶνε φίλος τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν.
7. Ὑπακούει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν γονέων του καὶ τῶν ἀνωτέρων του χωρὶς ἀντιλογίαν.
8. Εἶνε πάντοτε εὐθυμὸς καὶ αἰσιόδοξος.
9. Εἶνε οἰκονόμος.
10. Εἶνε ἀγνὸς τὰς οὐφέεις, τοὺς λόγους καὶ τὰς πράξεις.



# Πρὸς τοὺς Προσκόπους μας

Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἀρχίζει ἀπὸ τὸ παρὸν τεῦχός της τὴ δημοσίευσί τοῦ διηγήματος ποῦ φέρει τίτλο «Στὴν Κοζάνη». Νὰ τὸ διαβάσετε ὅλοι, ὄχι ὅμως σὰν διήγημα, ἀλλὰ μὲ τὴν εὐλάβεια, μὲ τὴν κατάνυξι μὲ τὴν ὁποίαν σκόβει κανεὶς πάντα ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο - διότι εἶνε εὐαγγέλιο ἀληθινὸ τὸ διήγημα αὐτό, εὐαγγέλιο πατριωτικὸν καὶ καθὲ ἑλληνόπουλο.

Ὅταν τὸ 1918 ἔρχισαν οἱ διωγμοὶ τῶν ἀδελφῶν μας στὴν Τουρκία καὶ στὴν Ἀνατολικὴ Μακεδονία, σπείβηκε ἐδῶ στὴν Ἀθήνα κάτι ἀπίστευτο γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ψυχὴ! Μία συμμορία ποῦ εἶχε τὴν κεφαλῆς ἓναν ξένο, ποῦ ἡ τύχη εἶχε κάνει βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, διέταξε νὰ μὴν ἀφήσουν τοὺς ἐδῶ ἀλυτρώτους ἀδελφοὺς νὰ ἐκφράσουν τὸν πόνο τους ποῦ οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Βούλγαροι σφάζανε τοὺς ἀνθρώπους τους!! Θυμιάστε τὸ Μνημόσυνο τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου!

Εὐτυχῶς γιὰ τὴν τιμὴ τῆς Ἑλλάδος οἱ ἄνθρωποι ποῦ εἶχαν δώσει μιὰ τέτοια διαταγὴ ἦσαν πολὺ λίγοι-ὅσους μποροῦσε ν' ἀγοράσῃ τὸ γερμανικὸ χρῆμα, γιατί ἡ Γερμανία δὲν ἤθελε νὰ ὑπάρχουν Ἕλληνες στὴν Τουρκία καὶ στὴ Βουλγαρία καὶ ὁ ξένος αὐτός, ποῦ λεγότανε βασιλεὺς καὶ δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ ἀπλούστατος ἀρτοκτορας τῆς Γερμανίας, ἐκτελοῦσε τυφλὰ τὴν ἐπιθυμίαν της.

Λοιπόν, παιδιὰ μου, ἓνα σφάλμα ἔκαμε τότε ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ποῦ δὲ σηκώθηκε σὰν ἕνας ἄνθρωπος νὰ πιάσῃ τὸν ξένο καὶ τὰ κοπέλα του

καὶ νὰ τοὺς πετάξῃ στὴ θάλασσα, νὰ τοὺς πνίξῃ! Δικαιολογημένος ὅμως λιγάκι ὁ Λαός μας γιατί τὸν ἔμαθαν νὰ πιστεύῃ τὸ ἱερὸ ψέμμα, ποῦ ἔλεγαν ὅλοι οἱ ἀληθινοὶ πατριῶτες καὶ πρῶτος ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἔθνους, ὁ Βενιζέλος· ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἦταν μεγάλος στρατηγὸς καὶ προωρισμένος ν' ἀναστήσῃ τὸ Μαρμαρωμένο Βασιλεῖον. Πῶς μποροῦσε νὰ πιστέψῃ ὁ Λαός μας, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος τὸ μόνο ποῦ ἐπεδίωκε ἦταν νὰ γίνῃ πανίσχυρος τύραννος μιᾶς μικρῆς Ἑλλάδος, αὐτός, ποῦ «*θὰ μᾶς ὀδηγοῦσε στὴν Πόλι*»;

Τί καρδιὰ εἶχαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ποῦ ἐγκατέλειψαν, τοὺς παρατήσανε στὴ σφαγὴ ἀνθρώπων σὰν τὸ γιὰ τὸ Ρήγα! Πόσες ἑκατοντάδες χιλιάδων τέτοιοι Ἕλληνες στενάζουν ἀκόμα κάτω ἀπὸ τὸν τούρκικο ἢ βουλγάρικο ζυγὸ! Πόσα ἑκατομμύρια Ρήγηδες πέθαναν, θάνατο μαρτυρικό, μὲ τὸν πόθο, ποῦ δὲν τοὺς ἐγκατέλειψε οὔτε τὴν τελευταία τους στιγμὴ νὰ φιλήσουν τὴ λατρευτὴ μας Σημαία, ὅπως τῶκανε καὶ ὁ γέρο-γιατρός.

Πρέπει, παιδιὰ μου, τὸ ὄνομα τῆς Ἑλληνίδος ποῦ γράφει τὴν ἱστορίαν, «Στὴν Κοζάνη», πρέπει νὰ τὴ ἀγαπᾶτε θερμὰ, γιατί ἡ γυναῖκα αὐτὴ θὰ χαρίσῃ στὴν παιδικὴ καὶ ἀδολὴ ψυχὴ σας μιὰ ἰσχυρὴ συγκίνησι. Μιὰ παρόλῃσι ἕως τῆς κάνουμε ὅλοι - νὰ μᾶς ξαναχαρίσῃ τέτοιες συγκινήσεις, ποῦ κραταίουν τὴν καρδιά, σήμερα πρὸ πάντων ποῦ ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουμε τὴ χαρὰ ποῦ δίνει ἡ συναίσθησι ὅτι κάναμε τὸ **καθηκόν** μας.

Κ. ΜΕΛΑΣ Γ. Ε.

Η. Δ. ΤΗΣ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1918

\*Αριθ. 28.

Ἀπευθύνω θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν Πρόσκοπον Ὀμάδος Ἡρακλείου Κρήτης, Μανθασιώτην Κ. ἔθελοντὴν τοῦ θου Κρητῶν διότι ἐθνικῶς πολεμῶν εἰς τὴν ἡρωικὴν μάχην τῆς Δοϊράνης ἀληγοῦθηκε. Ἡ Πατρις τὸν ἐτίμησε μὲ τὸν Πολεμικὸν Σταυρὸν καὶ τὸ Σ.Ε.Π. εἶνε ὑπερήφανον δι' αὐτόν.

Κ. ΜΕΛΑΣ Γ. Ε.

## ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΜΑΣ

Ἡ «Πατριωτικὴ Ἐνωσις» θὰ στείλῃ δῶρο ἀπὸ τὸ παρὸν τεῦχος πολλὰς χιλιάδες φύλλα εἰς τοὺς στρατιῶτες μας στὸ Μέτωπο. Ἴδου μία εὐκαιρία νὰ γνωρισθῇ ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» μὲ τοὺς πολεμιστὰς μας. Στείλατε μιὰ ἐντύπωσι σας ἀπὸ τὸ μέτωπο. Θὰ τὴν δημοσιεύσουμε.

ΛΕΚΕΔΕΣ ΑΠΟ ΜΕΛΑΝΙ

Ζουμί ἀπὸ ντομάτα ἐξαλείφει τοὺς λεκέδες ἀπὸ μελάνη.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

“ΣΕΝΤΙΚΑΛ”

ΑΙΟΛΟΥ 195 ΑΡ ΤΗΔ 11 65

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΔΥΣΙΣ...

Ὁ υπερήφανος Πατήρ:—Αὐτὴ ἡ εἰκὼν, ποῦ βλέπετε νὰ ζωγραφίσῃ ὁ γυός μου παριστᾷ μιάν Δύσιν. Ὁ γυός μου, ξέρετε, ἐσπούδασε εἰς τὴν Εὐρώπῃ!.

Ὁ Φίλος:—Ἐστὶ δά! Τώρα ἐξηγεῖται. Τὴν κυττοῦσα τόση ὄρα κι' ἔλεα μὲ τὸ νοῦ μου πῶς ποτὲ δὲν εἶδα τέτοια δῦσι σὴν Ἑλλάδα!.

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ

Ὁ Μαθητευόμενος:—Κύριε μάγερ, μπορεῖτε νὰ μου δώσετε, σὰς παρακαλῶ, ἀλλῆ μιὰ καραμέλλα ζάχαρι, γιατί ἐκείνη ποῦ μοῦ δώσατε μουκέσε;

Ὁ Μάγερ τοῦ στρατοπέδου:—Καλὰ, ποῦ σοῦλεσεν ἡ ζάχαρι! Ὁ Μαθητευόμενος:—Νά, μέσα στὸ τσάι μου...

Ἡ ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ!

ΔΟΜΑΒΑΣΕΙΣ...

Τὰ ἀνωτέρω δέκα γραμίματα, ἀν τακτοποιηθοῦν ὅπως πρέπει, κάμνουν τὴ μακροτέρα δυνατὴ περίοδο. Ποιὰ εἶνε; Ἀπάντησι: Ἰσόβια δεσμά...

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΚΟΡΑΗ ΑΡ. 21

Προτιμᾶτε ὅλοι τὸ Στιλδωτήριο τοῦ Κ. Κελάση Ὁδὸς Κοραῆ 2. Στιλδωριὰ 16 λεπτά μόνο. Ὅλα φθηνά.





### ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ κίνησις τῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐν μεγάλῃ ζωηρότητι. Λόγῳ τῆς διακοπῆς τῶν μαθημάτων ἕνεκα τῆς γοητικῆς οἱ προσκόποι, ἵνα ἀποτρέπονται ἀπὸ τὰ πολυπονηζόμενα μέρη, κινήματογράφων ἢ ἄλλων θεαμάτων, ἐκαλοῦντο συχνότερον εἰς προσκοπικὰς συγκεντρώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο, ὅταν ἐπέτρεπεν ὁ καιρὸς, εἰς τὸ ὑπαιθρον. Αἱ μικραὶ τῶν δὲ ἐκδρομῶν ἐποικίλλοντο μὲ διάφορα προσκοπικὰ παιχνίδια καὶ ἀσκήσεις. Μίαν τῶν ἐκδρομῶν τούτων εἰς Καισαριανὴν ἡμερησίαν παρηκολούθησε συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Σώματος κ. Μίνδλερ καὶ ὁ πολύτιμος τοῦ ἑλληνικοῦ προσκοπισμοῦ φίλος, ὁ ἄγγλος ὀργανωτὴς κ. Γκάντεμ, ὁ ὁποῖος πολὺ ἠύχαριστήθη ἐκ τῆς ἐν γένει τάξεως, ἣτις ἐπεκράτησε καὶ τῆς μεθοδικότητος μετ' ἧς ἡ δὴ ἀπὸ τοῦ τμηθείου ὁμάς ἐξετέλεσε τὸ πρόγραμμα τῆς, κατὰ τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς προσκοπικῆς διδασκαλίας ἐξετελέσθησαν καὶ διάφορα προσκοπικὰ παιχνίδια καὶ ψευδομάχη μετ' ἀσκήσεων κατ' αὐτὴν τραυματισφορῶν ὑπὸ τοῦ τμημάτος τῶν ἐπικούρων νοσοκόμων τῆς ὁμάδος, ἐπανειλημμένως δ' ἐξέφρασαν ἐπὶ τούτοις εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς κ. Ἡσαίαν τὴν εὐαρέσειάν του.

Πρόσδοκον ἐσημείωσε καὶ ἡ ἐγκαθίδουσι ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου τοῦ πρώτου συστήματος ὁμάδος ἐν τῷ ἑλληνικῷ προσκοπισμῷ ἐν τῇ 3ῃ Ο. Α. ἡ ὁποία ἤδη ἀποτελεῖται ἀπὸ ὁμάδα ναυτοπροσκόπων καὶ ὁμάδα μαθητευομένων. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον σκέψις γίνεται νὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς ἄλλων κρατῶν τὰ προσκοπικὰ σάματα, ὁ ἰδρυτὴς ὁμάδος μαθητευόμενος λ. γ. 3ῃ ὅσον οἱ μαθητευόμενοι αὐξάνουν τὴν ἡλικίαν, καταρτίζει δι' αὐτῶν ὁμάδα προσκόπων καὶ ἂν μετὰ αὐτὴν εὐρίσκονται προσκόποι ἔχοντες κλίσην πρὸς τὴν ζωὴν τῆς θαλάσσης σχηματίζει ἐξ αὐτῶν καὶ ὁμάδα ναυτοπροσκόπων καὶ ἐν τέλει καὶ ὁμάδα στρατιωτικῆς προπαιδείσεως, συμπληρῶν πάντοτε τὰ ἐν τῇ ὁμάδι μαθητευόμενων κενά, οὕτως ὥστε πικραμένει ἀνώτερος ἐπόπτης καὶ ὁμογενοῦς ὁδηγὸς καθ' ὅλον τὸν προσκοπικὸν βίον τοῦ παιδιοῦ, τοῦ ὁποῖου ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἡλικίας τοῦ ἐνεπιστευθῆ ἡ διαπαιδαγωγῆσις.

Ἐπίσης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἤρχισε νὰ λειτουργῇ ἐν τῇ Δέσχη τῆς 3ης Ο. Α. ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κ. Σ. Ράγιου παιδικὸν ἐνευκτικῶν ἐν εὐαρωτάταις αἰθούσαις, ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὔτε τὸ ἀπογευματινὸν τοῦ μὲ ὅλα του τὰ παρεπόμενα λείπει. Συχνάζεται δὲ οὐ μόνον ἀπὸ τοὺς προσκόπους τῶν διαφόρων ὁμάδων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι μετ' εὐχαριστήσεως παρακολουθοῦν τὴν ἐν αὐτῷ παιδικῇ ἐνασχόλησιν τῶν τέκνων των.

Δὲν παρελείφθη δὲ καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν διάστημα τοῦ μη- νόσι φιλότιμος καὶ φιλόνητος ἐργασία τῶν προσκόπων, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν εὐγενῶν κυριῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος ἐργάσθησαν εἰς τὴν περισυλλογὴν, ἀπολύμανσιν, ταξινόμησιν, συσκευὴν καὶ ἀποστολὴν εἰς παραλαβὴν τῶν ἐν Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ παραμενουσῶν κυριῶν τοῦ Ἰδρύματος τῶν διὰ τὰ ἀτύχη θύματα τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας προσωρισμένων ἐνδυμάτων, τὰ ὁποῖα ἐν μεγάλῃ ἀφθο- νίᾳ προσέφερον οἱ κάτοικοι τῆς Πρωτεύουσας.

### ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἡ ἐν Ἰωαννίναις καταρτισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐπισκόπου Δωδώνης κ. Παναρέτου, ἔχουσα τὴν ἀμέριστον ὑποστήριξιν τοῦ αὐτόθι Ἀγγλοπροτένου κ. Ρ. Τσέρφου καὶ τοῦ νομάρχου κ. Μαραγκοπούλου, ἐπιτελεῖ θαύματα ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῶν συγκροτηθεισῶν δύο ὁμάδων καὶ ἐξαπλώσεως τοῦ προσκοπισμοῦ ἀνά τὴν Ἠπειρον. Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐβοήθησαν οἱ προσκόποι καὶ εἰς τὴν γενομένην ἀπογραφήν τῶν κατοίκων. Ἐπίσης ἐνήργησαν ἐπιτυχῶς ἐρανὸν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Α. Μακεδονίας φορητῶσαντες ἀρκετὰ χειραμάξια, παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, μὲ ρούχα.

### ΠΑΦΟΣ

Αἱ ὁμάδες τῶν προσκόπων Πάφου πληθύνονται εἰς ἀριθμὸν καὶ προσδεύουν εἰς γνώσεις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ῥέκτου Ἐφό-

ρου τῶν κ. Α. Φιλίππου. Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἐξηκολούθησαν αἱ προσκοπικαὶ διαλέξεις μετ' χρησιμότητα θέματος ὑπὸ καλῶν φίλων τοῦ προσκοπισμοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἱατρός κ. Ὀμηρος Δημητριάδης ἐδίδαξε περὶ τῆς σπουδαιότητος καὶ σημασίας τῆς ὑγιεινῆς, ὁ καθηγητὴς τῶν φυσικομαθηματικῶν κ. Π. Χριστοδουλίδης περὶ πυξίδος καὶ ὁ Ἐφορός κ. Α. Φιλίππου περὶ ἀνιχνεύσεων. Πρακτικῶς δὲ ἠσκήθησαν εἰς ἀνιχνεύσεις, σηματοτηλεγραφίαν κλπ. εἰς τὰς τακτικῶς συνεχισθείσας ἡμερησίας ἐκδρομὰς.

### ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Τὴν Κυριακὴν 25 Νοεμβρίου οἱ βαθμοφόροι καὶ μεγαλείτεροι ἐκ τῶν προσκόπων Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἐφόρου κ. Κόντερη καὶ τοῦ ἀρχηγέοντος τῆς 2ης ὁμάδος Λενοῦ μετέβησαν εἰς Κηφισσίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ μαγευτικὸν δασάκι τοῦ Κοκκιναροῦ παραμείναντες μέχρι ἑσπέρας καὶ ἀσχοληθέντες εἰς διαφόρους σωματικὰς ἀσκήσεις καὶ παιδιὰς. Τὴν ἐπομένην 26 παρελθόντος ἡμέραν ἐράνου διὰ τοὺς παθόντας πληθυσμούς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ὡς καὶ ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἐβοήθησαν τὰς Κυρίας τοῦ «Πατριωτικοῦ Συνδέσμου» Πειραιῶς διαιρεθέντες εἰς τεσσαρὰς ὁμάδας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἐνωμοταρχῶν Ψύλλα, Μανιάτη, Ραλιᾷ Βραχνοῦ καὶ Μάτσα.

### ΣΑΜΟΣ

Ἐπὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐφόρου ὁμάδων κ. Γ. Κηπιώτου οἱ προσκόποι Καρλοβάσιου ἐξακολουθοῦσιν ἐργαζόμενοι μετὰ μεγάλου ζήλου καὶ ἐπιτυχίας. Ὁσαύτως οἱ προσκόποι τοῦ λιμένος Βαθέος προσδεύουσιν εἰς τὰς προσκοπικὰς γνώσεις ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν κ. Πιτροπούλου. Τελευταίως δὲ προσέβησαν ἀξιαπένως καὶ εἰς ἐνεργεῖαν ἐράνου ὑπὲρ τῆς «Ἀδελφῆς τοῦ Στρατιώτου» στεφθέντος ὑπὸ ἐπιτυχίας.

### ΣΥΡΟΣ

Ἐν Σύρῳ κίνησις προσκοπικῆ ζωῆς καὶ καρποφόρος. Πλήν τῆς τακτικῆς ἐκτελουμένης προσκοπικῆς διδασκαλίας ἐξακολουθοῦσιν αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἐγκαινισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου κ. Ἀλβανοῦ διαλέξεις ὑπὸ προσκόπων. Κατὰ τὸν μῆνα δὲ Νοέμβριον ὁραίαν διάλεξιν εὐηρεστήθη νὰ κάμῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Γυμνασίου ὁ καθηγητὴς κ. Ἀλ. Παπαδάκης περὶ τῆς ὀφελίμου ἐπιδράσεως τοῦ προσκοπισμοῦ. Μεγάλως δὲ ἐνίσχυσε βαθμοφόρους καὶ προσκόπους εἰς τὸ ἔργον ἡ ἐπίσκεψις καὶ ὁμιλία πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ Δέσχη τῶν τοῦ Ἐπισκόπου κ. Ἀθ. Λεβεντοπούλου.

Κατὰ δὲ τὸν ἐνεργηθέντα ἐρανὸν ἐνδυμάτων ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Α. Μακεδονίας μετὰ προθυμίας βοηθήσαντες οἱ προσκόποι ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῆς κοινωνίας καὶ τῶν προϊσταμένων των.

### ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἐν Μακεδονίᾳ ὁσαύτως αἱ προσκοπικαὶ ὁμάδες μετὰ τὴν πολύτιμον ὑποστήριξιν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ κ. κ. Γενικῶν Διοικητῶν Μακεδονίας καὶ Νομαρχῶν ἐργάζονται ἀξιαπένως, πολὺ δὲ ἐβοήθησαν τελευταίως διὰ τὴν περιθαλψὴν τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν. Πλήν τῶν ἀπὸ πολλοῦ λειτουργουσῶν ὁμάδων Θεσσαλονίκης, Κοζάνης, Βερροίας, Σελίτοις, Σουμπόσκου, Ἐδέσσης, Νεοχωρίου, Φλωρίνης, συνεκροτήθη ἡδὴ καὶ Ὁμάς Προσκόπων Σιατίστης, εὐρίσκονται δὲ ἐν τῷ γινεσθαι καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Κεντρικῆς Δυτ. Μακεδονίας, ἠρχισε δὲ ἐνεργεῖα ἐκ τοῦ Κέντρου πρὸς ἀναστάσιν τῶν διαλυθεισῶν ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἐπιδρομῆς ὁμάδων τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας.

Λεπτομερεῖας περὶ τῶν τελευταίων ἐργασιῶν τῶν ὁμάδων Μακεδονίας ἀτυχῶς δὲν ἔχομεν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας.

### Ὁ Γάρος

Σημ. «Ζ. Π.»,—Ὁση κίνησις ἐλήφθη ἀργὰ θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ  
 ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΝ  
 1903

# Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων»

εὐχεται εἰς ὄλους τοὺς ἀναγνώστας τῆς, καλὰ καὶ εὐτυχισμένα

Χριστοῦ γεννα

## ΜΕΣΑ ΣΕ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΥΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Καὶ πραγματικῶς, καμμιά σκρανταριά μέτρα μακρυνά, ἕνας κροκόδειλος ἔπλεε γρήγορα πρὸς τὴν διεύθυνσι τοῦ σκυλιού.

— Κουνήσου, Μπάριλεϊ! Λέω ἐγὼ! ἔμπι μέσα στοῦ νερό καὶ εἰσὼς τὸν κροκόδειλο!

Ὁ Μπάριλεϊ ὅμως οὐτ' ἐτάχεν ἀπὸ τῆ θέσι του. Μονάχα ἐψιθόρισε μὲ τρόμο:

— Ἐγὼ δὲν πάει μέσα νερό! Κορκόδειλο φάη ἔμένα. Κορκόδειλο ἀγκάθει πολὺ ἀραπάκια! Δὲν πάει ἐγὼ!

Δὲν εἶχα νὰ χάνω καιρὸ σὲ συζήτησες.

Τὸ ἔρπετό ὄλο καὶ ἐπλησίαζε τὸ σκυλάκι, ποῦ φορτωμένο τὸ κροκόδειρο ἔνα παπὶ μεγάλο, σκεδὸν ὅσον ἦταν καὶ τὸ ἴδιον, ἐπροχωροῦσε πολὺ ἀργά. Ἐρριζα τὸ τουφέκι μου κατὰ γῆς, πήδησα μέσα στοῦ νερό καὶ, πότε πλεόντας πότε περπατώντας, ἔφθασα γρήγορα τὸ σκυλάκι, ἄρπαξα σκυλί καὶ παπὶ κάτω ἀπὸ τῆ μασχάλη μου καὶ ἔτραβούσα πίσω γιὰ τὴν ὄχθη.

Ὁ κροκόδειλος ἐστάθη γιὰ μιὰ στιγμή καθὼς ἔπεσα μέσα στοῦ νερό, ἀλλὰ δὲν ἐξηφανίσθη, ὅπως κάνουν συνήθως τὰ ζῷα αὐτὰ μάλιστα ἀκούσαν παράξενα γι' αὐτὰ θόρυβο. Ἄρχισε πάλι νὰ πλέει, ἀλλὰ ἔκχαμ μιὰ λοξοδρομία πρὸς τὰ δεξιά, μπηξας ἀνάμεσα ἀπὸ με καὶ τὴν ὄχθη καὶ ἐστάθη ἔκει μὲ τὰ ψυχρὰ, μοχθηρὰ μάτια του κερφωμένα πάνω στοῦ σκυλάκι ποῦ κρατοῦσα.

Τὸ μόνο πλησιέστερο μέρος τῆς ἀκτῆς εἰς τὸ ὅποιο θὰ μπορούσα νὰ βῶ ἦταν ακριβῶς πίσω ἀπὸ τὸ θηρίον αὐτὸ μὲ τὴν ἀγρία, ἀπειλητικὴ ματιά. Γιὰ τοῦτο ἄρχισα νὰ χτυπῶ τὸ νερό καὶ νὰ φωνάζω δυνατὰ, γιὰ νὰ τὸ κάμω νὰ φύγει χωρὶς ὅμως κανένα ἀποτέλεσμα. Ἐκεῖ ἔξακολουθοῦσε νὰ μένει ἀσάλευτος φρουρός, μοῦ πάρασα δὲ ἡ ἰδέα πῶς ἂν ἤθελα ἐπιχειρήσει νὰ πλησιάσω περισσότερο, θὰ χύμιζεν ἀμέσως νὰ μοῦ ἄρπαξῆ τὸ σκυλάκι.

Ὁ φτωχὸς ὁ «Ντάλλυ» εἶχε πιά ἀντιληφθῆ τὸν κίνδυνον καὶ, τρομασμένος, μαζεῦονταν στὴ μασχάλη μου γροῦζοντας μὲ τρόπο, ποῦ μοῦσφιγγε τὴν καρδιά. Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἄρχισα καὶ ἐγὼ νὰ φοβῶμαι κάπως, γιὰτὶ ποτὲ πρωτύτερα δὲν εἶχα ἰδῆ κροκόδειλο νὰ φέρεται μὲ τόση γενναϊότητα, ὃ δὲ φόβος μου ἔγινε μεγαλύτερος ὅταν ἀκούσα τὸν ὑπερήθε μου στὴν ὄχθη νὰ φωνάζει:

— Φυλάξου, ἀφεντικὸ! Πολλοί, πολλοὶ κροκόδειλοι ἔρχονται πίσω σένα!

Ἐγύρισα τὸ κεφάλι μου καὶ βλέπω τέσσαρα ἢ πάντε ἀπὸ τὰ ἀντιπαθητικὰ αὐτὰ ἔρπετὰ ν'ἔρχονται καταπάνω μου, ἀναμφιβόλως ἐλκυσοθέντα ἀπὸ τῆς θρηνώδεις φωνῆς τοῦ σκυλιού.

Ἡ ἔξοδός μου ἦταν τραχημένη ἀκόμα ἀπὸ τὸν πρῶτον κροκόδειλο. Ἦταν ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅσους εἶχα ἰδαί ἴσασε τότε, καίτοι δὲ ἄρχισα νὰ προχωρῶ, ἀργά, κάνοντας ὅσο περισσότερο θόρυβο μπορούσα στοῦ νερό, δὲν ἔδωσε καμμιά προσοχὴ στῆς κινήσεις μου, ἀλλὰ ἔξακολουθοῦσε νὰ κρατῆ τὰ μοχθηρὰ μάτια του κερφωμένα πάνω στοῦ σκυλάκι.

Τότε γιὰ πρώτη φορά ἔνοιωσα νὰ με περναίη ἀληθινὸς φόβος, πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσω, πρὸς μεγάλη μου ντροπή, ὅτι σὲ μιὰ στιγμή ποῦ πέρασεν ἡ ἰδέα νὰ ρίξω τὸ σκυλάκι πρὸς τὸ φρικώδες ἔρπετό γιὰ νὰ γλυτώσω τῆ δικῆ μου τῆ ζωῆ. Γιὰτὶ τῆ στιγμῆν ἐκείνη οἱ ἄλλοι κροκόδειλοι ἄρχισαν σιγά-σιγά νὰ πλένε καταπάνω μου καὶ ἡ ἰδέα ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ με τραβήξουν κάτω ἀπὸ τὸ νερό μοῦ ἔφερε ἔχι λίγες ἀνατριχίλας.

Ὁς γνωστὸν οἱ κροκόδειλοι δὲν καταβροχθίζου τὸ θηρί του; ἀμέσως, ἀλλὰ τὸ πέρνουν κάτω ἀπὸ τὸ νερό καὶ τὸ πνίγουν, ἔπειτα δὲ τὸ χώνουν σὲ κάποια τρύπα στὴν ὄχθη καὶ εἰσεὶ τὸ καταξοχίζου μὲ τὰ φρικώδη νύχια τους καὶ τ' ἀφίνου μὲχρις ὅτου σαπίσῃ ὅποτε γίνεται γι' αὐτοὺς ὀρεκτικώτατο καὶ νοστιμώτατο φαγητό!

Ὅταν ὅμως πολλοὶ ἐπιτίθενται ταυτοχρόνως ἐναντίον τοῦ θήματος μέσα στοῦ ἀνακάτωμα ἔκλεινο τὸ τελευταῖον κατακομματιάζεται γρήγορα. Ὅπως ὅποτε ὅποιον εἰκόνα καὶ ἂν ἐδιάλεγα εἶχα πᾶν ὅ,τι μοῦ χρειαζόνταν γιὰ νὰ κλιμα τῆ μαῖρά μου! Καὶ τὸ χειρότερον ἦταν ποῦ δὲν ἔφερα πῶς νὰ ἐνεργήσω, τί νὰ κάμω γιὰ ν' ἀντιμετωπίσω τὴν περίστασι. Ἡ σκέψεις μου σκόρπιζαν καὶ δὲν μπορούσαν νὰ συγκεντρωθοῦν λόγῳ τοῦ ἔκφυκτοῦ καὶ ὄλους διόλου ἀπροσπίτου κινδύνου εἰς τὸν ὅποιον βρέθηκα.

Ὁ Μπάριλεϊ ὥστόσο, ποῦ μὲχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης κίτταζε τῆ σκηνὴ μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, ὡσάν χάλας, θυμήθηκε τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ, ἄρπαξε τὸ ὄπλο μου, ἔβλεσε μέσα δύο φυσίκια, καὶ ἐπυροβόλησε στὰ μάτια τοῦ φρουροῦ κροκόδειλο, ποῦ ἐστράφη ἀμέσως πρὸς τῆ διεύθυνσι τοῦ ἀραπάκου.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε στιγμιαῖον καὶ ὅπως τὸ ἤθελα. Μὲ δυνατὸ σφύριγμα καὶ ἕνα σφαιρογύρισμα ποῦ ἔδειχνε πόσο ἦταν ἔκλεινο, τὸ θηρίον, ἐθυβίσθη, ἀφίνοντας πίσω του μιὰ κόκκινη ἀπὸ αἷμα γραμμὴ.

Ἀμέσως ἐγὼ, λοξοδρομῶντας ἑλαφρὰ, γιὰ νὰ μὴ πέσω πάνω στοῦ κορμὶ του, ὄρμηκα πρὸς τὴν ἀκτῆ καὶ μὲ ἀπερίγραπτον ἀνακούφιση καὶ χαρὰ ἐφθασα στὴν ἄχρη!

Ἄφρακα χάμαυ τὸ σκυλί, πήρα τὸ ὄπλο ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀρκυλίου, τὸ ἐξαντήμισα καὶ ἐπερίμενα τὸν κροκόδειλο νὰ μοῦ ἐκνεβεῖ τῆ μούρη του. Οἱ ἄλλοι εἶχαν ἐξαφανισθῆ μάλιστα ἀκούσαν τοὺς πυροβολισμούς. Δὲν ἐπερίμενα καὶ πολὺ. Μετὰ μισὸ λεπτό ὁ κροκόδειλος ἐφάνηκε πλεόντας πρὸς τὸ μέρος μου. Ἐφαίνονταν λυσαισμένος ἀπὸ τὸν πῶνον καὶ τὸ θυμὸ του. Τὸ δεξιὸ του μάτι εἶχε καταστραφῆ τελείως, ἐπίσης δὲ ἡ ἰδὴ πλευρὰ τοῦ κεφαλιού του εἶχε γίνε σχεδὸν κήτη, γιὰτὶ ὁ Μπάριλεϊ ἐπυροβόλησε ἀπὸ πολὺ κοντὰ.

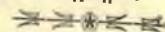
Δὲν εἶχε ἐσφλήξει ὅμως ἀκόμη ἀντελῶς, γιὰτὶ σφαιρογύριζεν ὄλα γυρα σὴν πλατῶδες ζητώντας τῆ λαῖκα του ποῦχασε, σφαιρίζοντας στοῦ μεταξὺ αὐτὸ σὴν ὀκμιονισμένος καὶ κάνοντας τὸ νερό λάσπη μὲ τὰ κενώδη χτυπήματα ποῦ ἔθινε στοῦ θυμὸ του.

Ἐπερίμενα μὲχρις ὅτου πλησιάζει καλὰ καὶ ἔπειτα ἔδεισσα καὶ τὰ δύο φυσίγια στοῦ γερὸ του μάτι. Ἐναδυσθίσθη μὲ λύσσα στοῦ νερό σηκώνοντας μεγάλα κύματα. Πάλι ἐφάνηκαν αἷματα στὴν ἐπιφάνεια, ποῦ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ διπλῆ τουφεκιὰ δὲν ἔσφραζε.

Γιὰ ὀλίγα λεπτά, ἀφοῦ ἐξηφανίσθη, τὸ νερό ἔμεινε ἀκίνητο, ἔπειτα δὲ τὸ θηρίον ἐκνεφάνηκα στὴν ἐπιφάνεια πάλι καὶ ἀναποδογυρισμένο, μὲ τὴν καιλιά πάνω, φαίνονταν φόβιον πιά!

Ἐοῦρχαμ τὸ πτώμα του στὴν ἀκτῆ καὶ εἶδα πῶς καὶ τὰ δύο του μάτια ἦσαν βγαλμένα. Ὁς φαίνεται μερικὰ σκάγια πέρασαν ἀπὸ τὰ μάτια του στοῦ μυαλό του.

Ἦταν μακρὸς ἔξ πόδια, ἀπὸ τὸ στόμα στὴν ἀκρὴ τῆς οὐρᾶς του καὶ, ὅπως μ' ἐπληροφόρησαν, ἦταν ὁ μεγαλύτερος κροκόδειλος ἀπ' ὅσους εἶχαν φανῆ γύρα στοῦ χτήμα.



Μὴ ξεχνάτε τὸν ἕραιο γιὰ τοὺς Ἀδελφούς προσκόπους τῶν Σεργῶν καὶ Καβάλλας. Λῶστε ὅ,τι καθέννας μπορεῖ, ἀλλὰ δώστε!

**ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟ ΔΕΝΔΡΟ**

Το μεγαλύτερο ιδιωτικό Χριστουγεννιάτικο δένδρο ήτο ένα πούγκοψε στην Αγγλία ο Δούξ του Νόρφολκ από τα κτήματά του. Ήταν 70 πόδια ψηλό, εξύγιζε 4 τόννους και είχε στα κλαριά του δώρα 125.000 φράγκων.

**Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΟΛΟΙ**

Στο επόμενο τεύχος, που θα είναι έτοιμο την Πρωτοχρονιά, σας ετοιμάζουμε κάτι που θα ενθουσιάσει όλα τα παιδιά. Θα μπορείτε να αλληλογραφήτε με Άγγλους, Γάλλους, Αμερικανούς, Ισπανούς, Σέρβους κλπ. Προσκόπους. Πώς; Θα το ιδήτε εις το επόμενο.

**ΕΙΣΘΕ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ;**

Έλαβες στο μέτωπο το παρόν τεύχος. Πώς σου φαίνεται; Αν σου δώσει ευχάριστες στιγμές, αν νομίζεις πως η Ζωή των Προσκόπων θα σου είναι ένας καλός συντροφος μη την αφήσεις. Η Ζωή των Προσκόπων είναι το φθηνότερο περιοδικό. Εκδίδεται δύο φορές τον μήνα, από το άλλο τεύχος, σε 12 έως 16 σελίδες. Η ετήσια συνδρομή είναι 4 δραχμές!!!

**ΑΠΡΟΟΠΤΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ**

Στο Γραφείο, την παραμονή των Χριστουγέννων:  
 \*Ο υπάλληλος: Θέλω κ. Διευθυντά να μ' αφήσετε να φύγω ένωρίς απόψε γιατί θα πάω με την γυναϊκά μου στα μαγαζιά να ψωτίσουμε...  
 \*Ο Προϊστάμενος: Αδύνατον, φίλε μου, έχουμε πάρα πολύ δουλεία.  
 \*Ο Υπάλληλος: Ευχαριστώ πολύ, κ. Διευθυντά...

**Ο ΛΟΥΔ ΤΖΩΡΤΖ**

\*Ο επανεκλεγείς πρωθυπουργός της Αγγλίας Λούδ Τζώρτζ είχε ηλικίας 55 ετών, εισήλθε δε εις το Άγγλικόν Κοινοβούλιον πρό 28 ετών. Έχρημάτισε Υπουργός των Οικονομικών, Υπουργός Πολιμεφοδίων κ.λ.π.

**ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ**

\*Η μητέρα: Πίπη μου, καληνύκτησε της κυρίες.  
 \*Ο μικρός: Μα μαμμά μου, δεν έχω το καπέλλο μου.

**ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ  
 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ  
 ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ  
 ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Δ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ**

== 121 ΑΙΟΛΟΥ 121 ==

Το φθηνότερο Χαρτοπωλείο στις Αθήνας!

**ΑΣΤΕΙΑ**

\*Ο δεκανεύς: Γιατί όταν σημαδεύης κλαίνης το ένα σου μάτι;

\*Ο Κουφιοκεφαλάκης: (που πήγε φέτος στρατιώτης): Γιατί αν έκλεινα και τα δυό, δεν θά έδλεπα.

\*Ο Κύριος: Άμα έλθη ο φίλος μου να πής ότι βγήκα έξω.

\*Ο Κουφιοκεφαλάκης: Κι' άμα δεν έλθη τί να του πώ:

\*Σκέψις ενός μικρού λούστρου: Τί καλά να είχαν οι άνθρωποι τέσσερα πόδια. Θάπερνα (30) τριάντα λεπτά για κάθε γυάλισμα.

ΔΗΜ. Κ. ΜΑΝΙΑΤΗΣ  
 (Υπ'αρχ 2 Ο Πειραιώς)

**ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ**

**ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ**

1

Πόσοι από τη συντροφιά μπορούν να κάρουν το έξης παιγνίδι; Ξαπλώνεσθε χάμω στο πάτωμα, σταυρώνετε τα χέρια και προσπαθήτε να σηκωθείτε χωρίς να χρησιμοποιήσετε τα χέρια σας.

2

Σας δένουν τα μάτια μ' ένα μαντήλι, γυρίζετε τρεις φορές και έπειτα βάζετε στα γόνατα ενός της παρέας του θα σάς πούν ένα μύλο.

3

Να βάλετε ένα άχερο ή μολύβι στο πάτωμα ούτως, ώστε να μη μπορή να το πιδήση κανείς. Το βάζετε κολλητά στον τοίχο.

4

Τοποθετείτε ένα αναμμένο κερί επάνω σ' ένα τραπέζι σε μιá γωνία του δωματίου. Οδηγήτε εκεί έναν της συντροφιάς, του δένετε τα μάτια, του λέτε να κάρη τρία βήματα οπισθεν, να στραφή τρεις φορές κι' έπειτα να αφήση το κερί. Φαίνεται εύκολο, αλλά—για δοκιμάστε!

**ΠΙΠΕΡΙΑ**

Η πιπεριά εισήχθη εν Ελλάδι από το 1840. Επί της βασιλείσης Αμαλίας εισήχθη ως δένδρον καλλωπισμού του ανακτορικού κήπου υπό του Γάλλου αρχικηπουρού Βαρό, κατόπιν δε εσηματίσθησαν περί τα ανάκτορα και τοίς περιπάτους της πόλεως δενδροστοιχίαι.

Το 2ον τεύχος της «Ζωής των Προσκόπων» θα αφιερωθή εις τους Προσκόπους της Ηπείρου και θα περιέχη Ηπειρωτικά διηγήματα, έθιμα, ανέκδοτα κλπ. κλπ. Επίσης και ανέκδοτες εικόνες της πόλεως των Ιωαννίνων, των Προσκόπων Ιωαννίνων, εικόνας χωρικών της Β. Ηπείρου κλπ. κλπ. Στείλατε και αι άλλαι περιφέρειαι σχετικήν ύλην και εικόνας με την περιφέρειάν σας και θα αφιερώσωμεν ένα τεύχος και σε σας.

Τύποις Π. Α. Πετράκου

# ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

5%

ΕΙΣ  
ΟΛΓΑΣ  
ΤΑΣ  
ΤΡΑΠΕΖΑΣ

